

Αριθ. 132962

# ΝΕΟΛΟΓΟΥ

## ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Διευθυντής Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΤΟΜΟΣ Α'. — ΤΕΥΧΗ 1 — 52

1891—1892.



ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

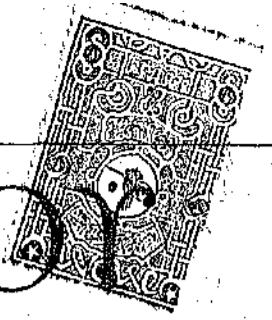
1892.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΣ

Π. Α. Ζ

ΠΑΡΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
Μετροπολιτη  
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΣ



# ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΞΟΥΡΥΓΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 8 Δεκεμβρίου 1891.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—Οι γάμοι της Σοφίας Παλαιολόγου.—Αι ρωσικαί Μεγαλοπόλεις.—Ποικίλα.—Οι Ρώδοι εν 'Α-  
δία.—(Καμίλλου Φλαμαριόνος) 'Αστράβα θνερα (δύτημα).—'Ο  
Ηλλάς της Ηροτόνων (δύτημα).

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μέγας τῆ ἀληθείᾳ τυγχάνει ὁ θρίαμβος τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ συνομολογήσει τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν μετὰ τῶν συμμάχων καὶ τῶν λοιπῶν κρατῶν, ὁ ἀπορροφήσις τὴν προσοχὴν τοῦ τε ἐμπορικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐν Ἑυρώπῃ κόσμου καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει εἰς τὴν κατάδειξιν τῆς τοῦ πράγματος σπουδαιότητος, καθ' ἣν μάλιστα ἔβραν ἡ Γερμανία ἐφάνη περιαιγομένη εἰς δευτέραν ὄλως μοῖραν μετὰ τὴν ἐν Κρονστάδη καὶ Πετρούπολει ἐπελθούσαν συναδέλφωσιν τῶν δύο ἰσχυροτέρων τῆς Ἑυρώπης ἐθνῶν, τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας. Ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς τοῦ μακροῦ αὐτοῦ ἀρχόμενος λόγου, μετῴθε γλώσσαν, οὐδεμίαν ἀπολείπουσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν κυρίων προθέσεων τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἀντικαταστήσαι διὰ τῆς ἐμπορικῆς ὑπεροχῆς τὴν πολιτικὴν, ἥτις διὰ τοῦ Βίσμαρκ μὲν ἐπαγιώθη, ἀλλ' ἤδη φησὶ ἀποθεῖαι συνέπειά τῆς στρεβλῆς πρὸς τὴν γείτονα Ρωσίαν πολιτείας. Ὁ κ. Καπρίβις ὑπαινισσόμενος ὅτι ἡ Γερμανία πλείονα εἰσάγει τῶν ὕα ἐξάγει καὶ ὅτι ἡ διαφορὰ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 800,000,000 μάρκων ὑπέδειξεν ὅτι, τοῦ πράγματος τούτου ἐξακολουθούντος, οὐ μόνον ἐπισπεύδεται ἡ καταστροφὴ τῆς βιομηχανίας καὶ δεινοῦται ἡ τῶν ἐργατῶν κατάστασις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κράτος μεγάλως ζημιούται καὶ βλάπτεται. Καὶ ἤδη, προσέθηκεν, ὅτε Γαλλία καὶ Ρωσία σπονδὰς πρὸς ἀλλήλας ἐποίησαντο, ἡ τῆς Γερμανίας ἀπομόνωσις ἐν τῷ ἐμπορικῷ ζητήματι συνεπάγεται τὴν τῶν ὄλων πάλιν κατὰ τῶν ὄλων, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ παρατηρουμένῃ τάσει ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι τοῦ ἐξευρεῖν ἰσχυροὺς ἐναντίον ἀλλήλων συνασπισμούς. Ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματεῖος

σαφέστατα τεκμηριώται ὅτι τὸ ἀνακτοβούλιον τοῦ Βερολίνου, προβαῖνον εἰς τὴν συνομολογήσιν τῶν μετὰ τῶν συμμάχων καὶ λοιπῶν κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἀπέβλεπεν οὐχὶ τόσον εἰς τὸ ἀλλοιῶσαι τὸ ἐπὶ τοῦ 1879 καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ 1881 ἐπικρατοῦν ἐν Ἑυρώπῃ ἐμπορικὸν καθεστῶς, ὅσον εἰς τὸ ἀπομονῶσαι τὴν μεγάλην ἐν τῇ Ἀσίᾳ δημοκρατίαν καὶ τὴν ταύτης φίλην Ρωσίαν καὶ πειθαναγκάσαι εἰς εὐμενεστέραν πρὸς τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Χοχεντσόλερν πολιτείαν. Δικαίως ἄρα παρετηρήθη ὅτι ἡ Γερμανία, τὰς ἐμπορικὰς σιγάπτουσα συνθήκας, ἀποβλέπει εἰς τὸ προπαρασκευάσαι τῇ Γαλλίᾳ τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς Σεδάν, ὃν τρόπον ἡ Πρωσία, διὰ τῆς στενῆς μετὰ τῆς Ρωσίας συνεννοήσεως ἐπὶ τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν αὐτοκράτορος καὶ ἐπὶ τοῦ προκατόχου τοῦ κ. Πιερς, πρίγκιπος Γορτσκόφ, προπαρασκεύασε τὸ πολιτικὸν Σεδάν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἐκεῖ ταφείσης δευτέρας ναπολεωντείου αὐτοκρατορίας ἀνίγειρε τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Χοχεντσόλερν. Τὴν ἰδέαν ταύτην πῶσαι ὑπεστήριξαν αἱ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ρωσίᾳ ἐφημερίδες, αἵτινες διὰ περιστικωτάτων παραδειγμάτων καὶ δι' ἀκαταμαχίτων ἐπιχειρημάτων διετράνωσαν τὰς συνέπειας τῆς 24/8 δεκεμβρίου, τῆς μελλούσης νὰ καταλάβῃ σπουδαιότατην ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν σελίδα. Μόνοι ὅμως οἱ ἐν Γαλλίᾳ πολέμοι τοῦ ὑπουργείου Φρεσινὲ παρεῖδον τὸ σπουδαῖον τοῦ πράγματος καὶ, ἀντὶ τοῦ σκεφθῆναι περὶ τῶν λιπιτέων μέτρων πρὸς πρόληψιν τῶν δεινῶν συνεπειῶν τοῦ μετ' οὐ πολὺ ἀρχόμενου ἐμπορικοῦ πολέμου, τὴν μείζονα προσοχὴν αὐτῶν συνεκέντρωσαν περὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, περὶ τὸ ζήτημα τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ζήτημα συνεπαγόμενον τὴν διατάραξιν τῶν ἐπικρατουσῶν νῦν σχέσεων κλήρου καὶ λαοῦ, τὴν διάσπασιν τῶν δεσμῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, οἱοὶ καθωρίσθησαν διὰ τοῦ Κογκορδάτου ἐπ' ἀγαθῇ τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης, ἥς ἡ διατάραξις προκαλεῖ πολλοὺς τοὺς κινδύνους καὶ ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἀποκέντρσις ἐπαρχίαις, ὅπου ὁ ἄπλοῦς λαὸς διὰ τοῦ κλήρου μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας χαλιναγωγεῖται ἐξουσίας. Οἱ τοῦ ὑπουργείου Φρεσινὲ πολέμοι οὐδενὸς σχεδὸν ἐφείσθησαν μέσου ὅπως περιαγάγωσιν αὐτὸ εἰς δυσχερῆ θέσιν, καὶ ἐντέθειν αἱ ταραχῶδεις καὶ ἀνίσχυοι τῆς Βουλῆς συνεδρίαί, αἵτινες πράγματι παρεμφερεῖς τυγχάνουσι πρὸς τὰς γενομένας πρὸς τριετίας ἀκριβῶς, ὅτε τὸ ζήτημα τοῦ Βίλσων-Καφάρελ προκάλεσε τὰς θορυβώδεστάτας σκηνάς, τὰς ἐπὶ δημομίαν δόλοκληρον συγκρατησάσας τὴν προσοχὴν τῆς τε ἐν

Γαλλία κοινῆς γνώμης καὶ τῆς Εὐρώπης ἐν γένει καὶ ἀπολιξίας οὐ μόνον ἐπὶ τὰς ἐπανειλημμένας ὑπουργικὰς κρίσεις, συνεπεία τῆς πρὸς τὸν γαμβρὸν συμπαθείας τοῦ δευτέρου Γουλιέλμου Γουλιέλμου, προέδρου τότε τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἐπὶ τὴν προεδρικὴν κρίσιν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐγκαινίσεως νέας ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς, ἀπολιγύσης εἰς τὸν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπὸ τοῦ συνετοῦ Γοβλέ προταθέντα χωρισμὸν Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἐπειρήσαν παντὶ σθένει νὰ καταστήσῃ τὸν κ. Φλοκὴν ὑπεύθυνον ἐπὶ τῇ νῦν πολιτικῇ καὶ διὰ τοῦ κ. Φλοκὴν, προέδρου τῆς Βουλῆς, ἠγωνισθῆσαν νὰ καθίσωσιν ἐμμέσως αὐτὸν τοῦτον τὸν πρωθυπουργόν. Ἰδία ὁ βασιλόφρων Παῦλος Κασσανιὰν διεκρίθη ἐν τῇ τάξει ταύτῃ τὸν ἰδέων καὶ λάβρος ἐπιτεθείς ἐναντίον τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἀπετόλμησε νὰ ἐκφρασθῇ ἴσως κοινοβουλευτικῶς καὶ ν' ἀποδώσῃ τῷ κ. Φλοκῇ τὸ ἐπίθετον συγκοφάντου. Ὁ τῆς Βουλῆς πρόεδρος, ἀναπολιξίας τὰ κατὰ τὴν μονομαχίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν Βουλαντζὲ καὶ τὸ οἶγος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ αισθανθεὶς ἐπὶ τῷ ὑβριστικῷ ἐπιθέτῳ, ἀπέστειλε τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ πρὸς τὸν ὄντως ἄξιον μονομάχον Παῦλον Κασσανιὰν καὶ μικροῦ δαίν ἐμονομάχη πρὸς αὐτόν, εἰμὴ ἐπιμύθων ὁ κ. Κλεμανσὸ κατόρθωσεν ἠδὲ ἀποσοδῆσεν τὸν κίνδυνον διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀμοιβαίως ἐξηγήσεως, ὧν συνέπεια ἦτο οὐ μόνον ἡ ἰκανοποίησις τοῦ κ. Φλοκῆ, τοσοῦτον ἱταμὸς ὑβρισθέντος ἐν μέσῃ Βουλῆ, ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ δημοσίευσίς τῶν λόγων τοῦ Κασσανιὰν ἐν τοῖς ἐπισημοῖς πρακτικῶς τῆς Βουλῆς. Τοιαύτην τινὰ παρουσίαν ἐν ὄντι τὸ Βουρβωνικὸν ἀνέκτορον, καὶ ἦν ὡρὴν ἡ Δευκὴ αἵθουσα ἀντίχει ἐκ τῶν λόγων τοῦ κ. Καπρίβι, ζητούντος νὰ ἐπιβάλλῃ τῇ ἔθνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ τὰς συνομιλοληθείσας ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ συνθήκας καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν ὁμοίαν πρὸς τὴν πρώτην ναπολεόντειον, ἀποθῶσιν τὸ κέντρον τοῦ κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἡπειρωτικοῦ ἀποκλεισμοῦ. Οἱ τοῦ γερμανοῦ ὀρχηγραμματικῶς λόγοι τρανὸτα τεκμηριώθη τούτοις ἐπιδοκίμοις σκοποῦς παρὰ τῆς γερμανικῆς διπλωματίας καὶ τὴν ὀπισθοβουλίαν τοῦ ἡγετοῦ καὶ ἱθύντορος αὐτῆς ὅπως διὰ τῆς τοιαύτης ἐμπορικῆς πολιτείας προπαρασκευάσῃ μὲγαν πολιτικὸν συνασπισμὸν, καὶ ὅν ἡ Γερμανία ὀ ἀποτελέσῃ τὸν κυριώτερον πλανήτην, περὶ ὃν στρέφονται τὰ λοιπὰ κράτη ὡς ἰσορροποῦν. Ὁ κ. Καπρίβις ἀγορεύων ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ἐπειρήθη σπῆμα νὰ ψεῖρ ἤπασαν τὴν τοῦ προκατόχου οικονομικὴν πολιτικὴν, νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὴν ὡς τὰ μέγιστα ἐπιδρασθῆ εἰς τὰ τοῦ κράτους συμφέροντα, νὰ καταδείξῃ ὅτι μόνον ἡ δι' αὐτοῦ ἐγκαινιζομένη ἐμπορικὴ πολιτεία δύναται νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἀναρχείσας εἰς τε τὴν βιομηχανίαν καὶ εἰς τὴν γεωργίαν τῆς αὐτοκρατορίας πληγῆς.

Μετὰ πολλῆς τῆς εἰρωνείας λαλῶν ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν αὐτῶν σχεδὸν ῥησέων, δι' ὧν ὁ προκατόχος αὐτοῦ ὑπερημύνετο τοῦ οικονομικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ αὐτοῦ συστήματος, ἀλλ' ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου αὐτοῦ παρεξέτραπεν εἰς ῥησείας θηγούσας τὰ μύχια τῆς καρδίας τῶν ἐν Ἀυστροουγγαρίας διαφόρων ἐθνικῶν, ἐξαιρέσει τῶν Γερμανῶν καὶ Οὐγγρῶν, καὶ οὕτω προὐκάλεσε τὴν μίσην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Σλοβόνων, τῶν Κροατῶν, τῶν Λιθουανῶν, ὧν οἱ ἐν τῇ αὐστριακῇ βουλῇ ἀντιπρόσωποι, συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν, εἰς δεινὴν περιήγαγον θέσιν τὸν πρωθυπουργὸν κόμητα Τάαφε, ἀνακαθίστα ν' ἀνασκεύασῃ τὰς ἐξελιχθείσας ἰδέας καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἄδικοι ἦσαν οἱ προηληθέντες δυσχρησμοί. Ὁ κόμης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐλάλησε παρὰ

τὰς οἰκείας πεποιθήσεις, αἰτινες οὐδέποτε διετρέψαντο μεγάλῃ πρὸς τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας συμμαχίαν συμπαθείαν, ὡς τοῦτο παρετηρήθη λίαν ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐπὶ ἐπιμύθων κατεδείχθη κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ παρουσίαν τοῦ γερμανοῦ μονάρχου, εὐδοκίσαντος ν' ἀπονεύμῃ, κατὰ τὴν πρόβλην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, παράσημα πᾶσι σχεδὸν τοῖς συμβούλοις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου. Ἐξαιρέσει τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ γερμανικῷ λαῷ αἱ διυλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Καπρίβι προὐκάλεσαν, παρὰ μεγάλην αὐτοῦ τάξει, δυσαρτέσιαν οὐ μικρὰν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἡ γεωργία περιηγουμένη ἐπ' ὠφέλειαν τὸν συμφερόντων τῆς βιομηχανίας. Ἡ μικρὰ αὐτῆ διαμαρτυρία συντελεῖ εἰς τὸ ἀμεινώσασθαι τὸν θρίαμβον, ὃν ὁ ὀρχηγραμματικὸς Καπρίβις ἤρατο ἐν τῇ συνομιλολογίᾳ τῶν μετὰ τῶν συμμάχων καὶ λοιπῶν κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, θρίαμβον, ὅστις δίδεται ἀλλοῦθ' ἐν περιποίησιν τῶν στρατηγῶν τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ σταδίῳ τιμῆν, ἢν περιποίησατο τῷ προκατῶχῳ αὐτοῦ ἢ ἐν τῇ πολιτικῇ ἀληθῆς νίκῃ, ἢ συγκρατήσασθαι ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην καὶ ἐπέκεινα τὴν Γερμανίαν ἐν τῷ ὑπερῶχῳ θέσει τῆς δεσποίνης τῶν τυχῶν τῆς Ἀύστρου.

ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἡ Ἀγγλία παρέχει τὸ σπουδαιότερον θέμα, περὶ ὃ δίδεται νὰ συγκεντρωθῇ ἡ προσοχὴ τοῦ πολιτικοῦ ἐν Εὐρώπῃ κόσμου, ἕτε σχετιζόμενον καὶ πρὸς τὴν ἐν γένει εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν. Ὁ ἄγγλος πρωθυπουργός, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς πολλαπλὰς δυσχερείας, τὰς ἀπαντώσας ἐν τῇ συγκρατήσῃ τῆς κοινῆς ἐν τῷ Ἠνωμένῳ βασιλείῳ γνώμῃ ἐπὶ ταῖς ἐπιχειρήσεσιν γενικαῖς ἐκλογαῖς, ἔδοκε τοῖς ἡγεταῖς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κόμματος τὸ σύνθημα σφοδροῦ ῥητορικοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς διοικητικῆς αὐτονομίας καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἀγροτικῶν τάξεων. Πρώτος αὐτὸς ὑπέδειξεν ὅτι ἡ ἐπιδοκίμοις ὑπὸ τοῦ γλαδστονικοῦ φιλελευθέρου κόμματος μεταρρυθμίσεως ἀπάγει πρὸς τὸν συμφέρον τῆς χώρας καὶ τοῖ ἀνάνκη νὰ καταπολεμηθῇ αὐτὴ παντὶ σθένει ὅπως περιηρουθῶσιν οὕτως τὰ τῆς χώρας συμφέροντα καὶ μὴ ἀπειληθῇ αὐτὴ ἐν σπουδαίῳ συνταγματικῷ θεσμῷ. Ἀλλ' ὡς ἔδοξε τῷ γεραιῷ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἡγέτῃ, ὅστις, προπαρασκευαζόμενος ν' ἀπέλθῃ εἰς Βιάριτς, μετέβη παρὰ τῷ φίλῳ αὐτοῦ, τῷ λόρδῳ Σπένσερ, χρηματίσαντι ἀντιβασιλεὶ τῆς Ἰρλανδίας ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Γλάδστον, καὶ ἐν τῇ τερπνῇ ἐκείνου κατοικίᾳ, ἐν *Alford Park* μακρὰν ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῶν ὁμοφρονούντων λόρδων Ρόσβερν καὶ σὴρ Ἰωάννου Μόρλεϋ, καὶ ἦν συνεζητήθη ἐν τῶν σπουδαιότερων θεμάτων, τῶν μελλόντων ν' ἀποτελέσωσιν τὴν κυριώτεραν βάσιν τῆς διεξαχθισομένης τῷ 1892 μεγάλης ἐκλογικῆς πάλης. Ὁ γεραιὸς Γλάδστον ἐν τῷ τελευταίῳ σχεδῶν τοῦ βίου εὐρισκόμενος σταδίῳ περᾶται τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα καὶ πᾶσαν καταβάλλει μερίμναν ὅπως τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ στάδιον ἐπιστήσῃ διὰ νέας μεταρρυθμίσεως, παραπλησίως πρὸς τὰς δοξασάσας τὸ ὄνομα αὐτοῦ τε καὶ ἄλλων προκατόχων ἐν τῇ διεθνείᾳ τῶν τῆς Ἀγγλίας μεγάλων πολιτῶν, τοῦ Πήλ, τοῦ Κάννινγκ, καὶ τοῦ Πάλλμερστον. Πρὸς τῷ περὶ διοικητικῆς λοιπὸν αὐτονομίας ἐν Ἰρλανδίᾳ ζητήματι συνεζήτησε μετὰ τῶν ἡμετέρων αὐτοῦ συναδέλφων καὶ τὸ περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγροτικῶν τάξεων σχέδιον, ὑπερ τοσοῦτο συνταράχων τὸν τῆς ἀνάσσης πρωθυπουργὸν ἐξώθησεν αὐτὸν εἰς ἐπανειλημμένην συνηγορίαν ὑπὲρ τῶν γαιοκτημόνων καὶ μεγάλων ἐργοστασιαρχῶν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ ἐξασφάλισαι διὰ τῆς ἐπικουρίας αὐτῶν τὴν ψῆφον τῶν ἀγροτικῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου φαίνεται διεξαχθισομένη ἡ σοβαροῦτερη καὶ σπουδαιότερα πάλιν συντηρητικῶν καὶ φιλελευθέρων. Ὁ κ. Γλάδστον, εὐρύτερον ἐπὶ τὰς θεωρίας αὐτῶν ἀναπτύσσων, ἐλάλησε διὰ μακρῶν ἐν συνδιασκέψει τῶν προσκλήσει τῶν ἡγετῶν τοῦ φιλελευθέρου κόμματος εἰς Λονδίνον συνελλθόντων ἀντιπροσώπων τῶν ἀγροτικῶν τάξεων καὶ ἀπέδειξεν ὅσοις τὰ λιπτὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν, ἵτις πράγματι ἀνυποπίστος ἀπέβη τὸ μὲν ἕνεκα τῶν φυσικῶν αἰτίων, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς φιλοχρηματίας τῶν γαιοκτημόνων, ἐπιζητούντων τὴν διὰ τοῦ ἰδρώτους τῶν πακτωτῶν πλείρωσιν τοῦ βαλαντίου. Τὸ πρᾶγμα μεγάλως συνεκίνησε τὸν μαρξισμόν Σαλιςβουρίν καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, καὶ προσετίθει καταβάλλοντα ὅπως ματαιωθῇ τὸ σχέδιον τῶν πολεμίων ἀλλ' ἐν τῷ ἀγῶνι παρηγορεῖται μεγάλη ἀντισυνταγματικὴ τάσις, ἀτε σκοποῦνται ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐπισημῶς τοῦ προτεινομένου ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἰρλανθῶν σχεδίου ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, ἢ τῶν λόρδων καταψηφίσῃ αὐτοῦ καὶ ἐπέλθῃ οὕτω διάλυσις τοῦ κοινοβουλίου καὶ διεξαγωγὴ νέων ἐκλογῶν. Τὸ σχέδιον τῶν συντηρητικῶν μεγάλως ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν τῷ Ἠνωμένῳ βασιλείῳ συνετούς, βλέποντας ὅτι ὁ μαρξισμὸς Σαλιςβουρίν καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν συντηρητικὸν κόμμα πρὸ οὐδενὸς ἀποδοσιπέει μέσον ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰαυτῶν τὴν ἐξουσίαν, ὅτι φοβερὰ ἐπιζητεῖται ἀπομύμησις τοῦ ὀλεθρωτάτου εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη συστήματος τῆς κωλυσιεργίας, οὐ ψηλασθῆτα παρέσχεν ἀποτελέσματα ἡ ἑλληνικὴ βουλῆ. Ἡ τοῦ ἄγγλου πρωθυπουργοῦ πολιτεία ἀντιβαίνει εἰς τοὺς συνταγματικὸς τῆς Ἀγγλίας θεσμούς, ἀτε ζητούντες νὰ ἐπιδικάσῃ τῇ βουλῇ τῶν λόρδων τὴν ἐξουσίαν τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, ἵτις ἀποφασίζει τὰ κατὰ τὴν τύχην τῶν ὑπουργείων ἐν τρόπον δύναται οὗτο ἡ γαλλικὴ βουλὴ ἀνευ οὐδεμίαν ἐπιδράσεως τῆς γερουσίας, τῆρουσις οὐδέτερον ὅλων πολιτείας καὶ ἵκιστα βαρυνούσης ἐπὶ τῆς ἀναβιβάσεως καὶ καταβιβάσεως τῶν ὑπουργείων. Ἀπὸ τοῦ 1833 τοῦλάχιστον οὐδέποτε ἡ ἀνω βουλὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐρρίψεν ὑπουργεῖον ἢ διέλυσε τὸ κοινοβούλιον καὶ διεξήγαγε νέας ἐκλογὰς, δικαίως δ' ὅ ἐν καὶ διδάσκαλος τοῦ ἄγγλου πρωθυπουργοῦ θεωροῦμενος μακαρίτης λόρδος Δισραέλις, τὸν χαρακτηριστῆρα τῆς τῶν λόρδων βουλῆς καθορίζων, εἶπεν ὅτι αὐτὴ τῶσον μόνον νὰ διαρκέσῃ δύναται χρόνον ὅσος ἐφαρκεῖ εἰς τὴν ἔψην οὔ.

Ἐν Ρωσίᾳ τὸ σπουδαιότερον θέμα εἶναι ἡ ἐνία τῶν κυβερνεῖν μασιζούσα πενία συνεπεία τῆς ἐπικρατούσης σποδοείας. Πάντες οἱ ἐν τῇ ἀχανεῖ ταύτῃ χώρα βαθύπλουτοι προφρόνως τὸν ὀδοῶν αὐτῶν προσφέρουσιν ὑπὲρ τῶν λιμοιτόντων, ἀξιοθαύματος δ' ἰδίᾳ εἶναι ἡ τοῦ τσάρου μερίμνα, ὅστις τῷ νίῳ καὶ διαδόχῳ τοῦ θρόνου ἀνέθηκε τὴν διοργάνωσιν βοηθημάτων ὑπὲρ τῶν πασχόντων. Ὁ μέγας δοῦξ Νικόλαος ἐν τῇ φιλανθρωπῇ καὶ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ σκοπεῖ νὰ ἐπισκεθῇ ἰδίῳ ὄμμασι τὰς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ μασιζομένης ἐπαρχίας καὶ νὰ παράσχῃ βάλσαμον παραμυθίας εἰς τοὺς ἀτυχεῖς τούτων κατοίκους. Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ὁ τοῦ ρωσικοῦ θρόνου διάδοχος δὲν θὰ τύχῃ βεβαίως τὸν παρατάξων καὶ τῶν στρατιωτικῶν τιμῶν, αἰτινες συνήθως ἀπονέμονται εἰς τὴν Α. Υ., ἀλλ' ἡ χαρὰ, ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς εὐπραγίας, ἐκ τῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων, εὐρέως ἀναπληροῖ τὴν ἑλλειψὴν ταύτην. Ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν λιμοιτόντων μερίμνῃ ἡ τοῦ τσάρου κυβερνήσις σπουδαίως διεξάγει καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ εὐρύτερων βάσεων στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας, ὡς τοῦτο τεκμηριού-

ται ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐξήσεως τῶν ὑπαρχόντων στρατιωτικῶν σωμάτων ἀπὸ εἰκοσίν εἰς δύο καὶ εἰκοσίν. Ἰδίᾳ σπουδαία εἶναι ἡ αὐξήσις τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῶν φρουρίων, ἡ βαίνουσα παραλλήλως τῇ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου οὐ μόνον τοιαύτη ἐπιτελεῖται στρατιωτικὴ μεταρρυθμίσις, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς τὰς Ἀλλεῖς σφοδρόδρομος ἐπεκτείνεται πρὸς εὐχερῆ ἀποστολῶν στρατοῦ εἰς τὰ ἀπειληθισμένα ἐκεῖ σημεῖα. Τὰ καταρτισθισομένα τοιαῦτα τάγματα συμποσώθισονται εἰς 28, ὧν τὰ 20 ἐχυματίσθισον ἴδη, ἐν περιπτώσει δὲ πολέμου ἐνισχυθῶσονται ταῦτα διὰ πολλῶν συνταγμάτων πρὸς τοῦτους αὐξηθῶσονται τὸ πυροβολικὸν τῶν φρουρίων καὶ εἰσαχθῶσονται ἔτραι ἀναγκασίαι μεταρρυθμίσεις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ μηχανικοῦ. τῶν τηλεγραφικῶν καὶ λοιπῶν μέσων συγκοινωνίας. Τὰ σπουδαία ταῦτα στρατιωτικὰ μέσα ἐνισχυθῶσονται διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέων ὀχυρωματικῶν ἔργων ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ διὰ τῆς εὐρίσσεως πολλῶν λιμῶν ἐν τε τῷ Εὐρῆϊνῳ καὶ ἐν τῇ Βαλτικῇ.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἦς ὁ λαοφιλιὸς βασιλεὺς εὐρίσκει ἐν ἀναρρώσει, ἀνασταθέντων μάλιστα καὶ τῶν ἰατρικῶν δελτίων, καὶ τὴν Σερβίαν, περὶ Ἦς διάφορα ἐθρυλίθισον θρυλήματα, ἀναγόμενα εἰς ὑπουργικὴν κρίσιν. τὴν κυριώτεραν προσοχὴν ἐπισπάται ἡ βουλγαρικὴ ἡγεμονία, διὰ τῆς στρεβλῆς αὐτῆς πολιτικῆς ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐξέσεως τοῦ ἀνταποκροτοῦ τοῦ πρακτορίου Χάβα, συνεπεία δημοσιεύσεως ψευδῶν διηθεν περὶ Βουλγαρίας εἰδήσεων καὶ ἴσως μὲν ἐνυπάρχει ἀποδοχὴς ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὐκ ἦν ἄλλως γένεσθαι μετὰ τὴν θρασείαν καὶ ἱταμὴν πολιτείαν τῶν περὶ τὸν πρίγκιπα Φερδινάνδου, ἀθετήσαντων ῥητὰ ἄρθρα τῆς βερολινείου συνθήκης, ἄρθρα καθορίζοντα τὰς ἐν τῇ διεθνῇ πολιτικῇ ὑποχρεώσεις τῆς ἡγεμονίας. Ὁ τῆς Βουλγαρίας Βίσμαρκ οὕτω πολιτευθεὶς πρὸς τὴν Γαλλίαν οὐ μόνον προκαλεῖ τινδύνους, δυναμένους νὰ ἐπιδράσῃσι πῶς ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως, οὐ μόνον ἐμμέσως προσβάλλει τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης ὑπανιγμοῦ ἐν τῇ πρὸς τὸν γάλλον ἀντιπρόσωπον ἀπαντήσει, ἐν ἣ λέγεται ὅτι τὸ σῆμα τούτου ἐγένετο ἡ ἐστία τῶν ρωσικῶν ραδιουργιῶν, ἀμαυροῖ τὴν ὑπόληψιν, ἢν ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἀποδοχῆν τὰ τροφεία τοῖς εὐεργετήσασθαι τὴν χώραν προσεκτίσατο διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως ἐπισίας τῷ πρῶν αὐτῆς ἡγεμόνι Βέρτεμπεργ ἐπιχορηγίσεως 50,000 φράγκων.

Ἐκ τοῦ νέου κόσμου μετὰ τὴν διατάραξιν καὶ αἰθῆς τῶν ἐν Βρασίλιᾳ συνεπεία τῆς πολιτείας διοικητοῦ σπουδαίων τιῶν ἐπαρχιῶν, ἵτις παρέχει ἀφορμὴν εἰς τὴν παράτασιν τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν, τὸ σημαντικώτερον πῶς γεγονός εἶναι ἡ τῆς Χιλῆς πολιτικὴ πρὸς τὰς ἐν Οὐασινγκτόνι κυβερνήσιν ἐν τῷ ζητήματι τῆς κατοποίσεως τῶν ναυτῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ πλοίου Βαλτιμῶρης. Ἡ νέα ἐν Σαντιάγῳ κυβερνήσις φαίνεται ἀρνούμενη τὴν ἰκανοποίησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὡς τρανὴς τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς πρὸς τὸς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐγκυκλίου, δι' Ἦς ἀναρροῦνται αἱ ἐν τῷ διαγγέλματι τοῦ κ. Ἄρισων κατὰ τὴν ἐναρξὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀμερικανικῶν βουλῶν διπλώσεις περὶ τῆς πρὸς τὴν Χιλὴν διαφωνίας.



# ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ.

(Συνέχεια: Ἰδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Γ'.

## Η ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΥ ΔΙΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.

Τὸν Γισλάρδον διαπραγματευομένου ἐν Βενετία τὴν καταρκιν συμμαχίαν, ὁ Βόλπ ἀνελαβόμενος ἐν Μόσχᾳ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ συνοικεσίου, ἴσα δ' ἐπανεβλήθη, ἀνεκρίθη τῷ Ἰβάν τὴν ἀπόκρισιν τοῦ πάπα. Συγκροτηθέντος νέου συμβουλίου ἐν τῇ Κρεμλίνῃ, οἱ τοῦ ποντιφικῆς ὅροι ἐγένοντο ἀποδεκτοί, ὑπελείπετο δὲ μόνον ἡ ἀποστολὴ τῆς πρὸς παραλαβὴν τῆς ζωῆς προθεσμίας. Ἡ τιμητικὴ αὕτη ἀποστολὴ ἀνετέθη αὐτῶς φυσικῶς τῷ μέχρι τοῦ σημείου τούτου προαγαγόντι τὴν ὑπόθεσιν, διὰ τοῦ Βόλπ δὲ ὁ μέγας πρίγκιψ ἀπυθύνει ἐπιστολὰς πρὸς τὸν καρδινάλιον Ησαδάρωνα καὶ τὸν πάπαν Κλάιξτον, ὡς οἱ Ρώσοι ὀνόμαζον τὸν διάδοχον Παύλου τοῦ Β', τοῦ χρονικοῦ ἐλικρινῶς ὁμολογούτος ὅτι, καθ' ὅσον οἱ πρέσβεις Ἰβάν τοῦ Γ' μαθόντες ὅτι τὸ ἀκριβὲς ὄνομα τοῦ πάπα ἦν Σίξτος Δ', ἀποξέδαντες τὸ πρότερον, ἐνεγράψαν αὐτό.

Ὁ Βόλπ ἀπέβλεπε εἰς Ἱταλίαν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1472, συνοδεύετο δὲ πιθανῶς ὑπὸ Ρώσων, τῶν πηγῶν τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἄνευ ἄλλης τιμῆς σαφέστερας ἐνδείξεως ἀναφερομένην. Αἱ πρῶται περὶ τοῦ αὐτοσχεδίου πρεσβευτοῦ εἰδήσεις, ἐκ Βενετίας προερχόμεναι, δὲν προεινίζοντα ἀπὸ τῆς αἰσίας. Τῇ 15/27 ἀπριλίου ἡ ἐνετικὴ γερουσία ἀπεφάσισε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Τριβιζάνου, δηλῶσαντος ἐκ Μόσχας ὅτι ἐγκατετέθη καθ' ὁλοκλήρην ὑπὸ τοῦ Βόλπ, ὅτι δὲ, ἀόσις ἂν τῆς γλώσσης τοῦ τόπου, δὲν ἰδύνατο νὰ ἐκλιπάρῃ τὴν ἐντολήν αὐτοῦ. Πράγματι δὲ φαίνεται ὅτι εἰλόγα ἴσαν τὰ παραπάνω ταῦτα κατὰ τοῦ Βόλπ. Οὗτος κατὰ τὸν χρόνον τούτον διεπορεύετο τὴν Ἱταλίαν μεταβαίοντα εἰς Ρώμην, ἐξήντητο δὲ θέλων νὰ παρακινήσῃ τὴν Βενετίαν, ἵνα αὐτὸς εἶχεν ἐξενεργεῖ σοβαρότατα ζητήματα. Ἄλλως ἢ τὴν ἐδείχθη εὐνοίας τῷ ῥώσῳ ἀπεσταλμένῳ, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ μηνὸς συναντήσαντι ἐν Βοωνίᾳ τὸν καρδινάλιον Ησαδάρωνα, μεταβαίοντα εἰς Ρώμην. Ὁ Ησαδάρων, καταβεβλημένος ὑπὸ τῆς ἰλιακίας, τῶν νόσων καὶ τῶν κόπων, εἶχεν ἀποποιήσῃ τὴν πρεσβείαν ταύτην, ἀλλ' αἱ Σίξτου τοῦ Δ' παρακλήσεις, ἐπιστολὰς τῆς ἐπιστολῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΑ', ἴσως δὲ καὶ ἡ ἐλπίς τῆς προσλήψεως καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐν τῇ συνόδῳ, ἐπεισαν αὐτὸν νὰ ὑποδύη εἰς τοὺς κόπους μικρῆς ὁδοπορίας.

Περὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς ζωῆς μερίμνης τοῦ φίλου τοῦτου τῶν Παλαιολόγων, θεωροῦντος ὡς ἀρθείας πίδας τῆς δυσχερείας, φανταζομένου δὲ ἴδον τὴν ἡγεμονοποιήσαντα ὀδεύουσαν εἰς Μόσχην καὶ ἐπιθυμοῦντος ὅπως ἡ διὰ τῆς Ἱταλίας πορεία αὐτῆς γένηται ὡς οἶόν τε θριαμβικῆ, ἵνα δευθῆ τῷ Ρώσοις ὅτι παρελάβανον κόρην μεγάλου γένους, ἐκτιμώμενον ὑπὸ τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, πληροφθερῆ ἡμῶς ἐπιστολῆ τοῦ καρδινάλιου πρὸς τοὺς Σιενναίους, γραφεῖσα κατ' ἀπολουθίαν συνεντεύξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Βόλπ. «Συνντηθῆμεν ἐν Βοωνίᾳ, λέγει, μετὰ τοῦ μεγιστάνος τῆς Μεγάλης Ρωσίας, μεταβαίνοντος εἰς Ρώμην, ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ κυρίου αὐτοῦ συνάψῃ τὸ συνοικεσίου μετὰ τῆς ἀνεψιῆς τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀποτελεῖ τὸ ὑποκείμενον τῶν φροντιδῶν καὶ τῆς μερίμνης ἡμῶν, διότι πάντοτε ἐμφεροσύμμεθα ὑπὸ ἀγάπης καὶ ἐλλοῦ πρὸς τοὺς βυζαντινοὺς ἡγεμονίαν, τοὺς ἐπιζητάντας τοῦ μεγάλου ἐκεῖνου γεγονότος, καθήκον δὲ ἡμῶν ἐλογισάμεθα νὰ βοηθήσωμεν αὐτοῖς ἐνεκα τῶν κοινῶν δεσμῶν, τῶν δυναπτόντων ἡμᾶς πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Ἄν ἢ νύμφη διέλθῃ διὰ τῆς Σιέννης, ἐξορκίζομεν ὑμᾶς νὰ παράσχητε αὐτῇ λαμπρὰν ὑποδοχὴν, ἵνα ἡ συνοδεία αὐτῆς δύναιται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῶν Ἱταλῶν. Τοῦτο δὲ παράσχη αὐτῇ γόντρον παρὰ τῷ συζύγῳ αὐτῆς καὶ θὰ τι-

μῆσθ ὑμᾶς μεγάλας. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, οὐ προσκίτησθε αἰωνίαν τὴν ἡμετέραν εὐγνωμοσύνην. Ομοίως πιθανῶς ἐπιστολὰς ὁ Ησαδάρων ἐγραφε καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴς Βοωνίας, ἀγαθὴν τιροῦντας ἀνάμνησιν τοῦ ἀρχαίου ἱεραρχοῦ αὐτῶν.

Ὑπὸ τῶν ἐπιτυχῶν τούτων ὁ Βόλπ ἐνοσηρυνόμενος, εἰσβλήθη εἰς Ρώμην, λίγωντος δὲ τοῦ μηνὸς τοῦ 1472 ἦν πρὸ τῶν πύλων τῆς αἰωνίας πόλεως, καὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν Monte-Mario ἀνέμενε τὴν διακανόνισιν τῶν προκαταρκτικῶν διατυπώσεων. Ἐθιμοῦς τυχὸν πρόβου δεξιόσθενος παρὰ Παύλου τοῦ Β', τὴν αὐτὴν ἀνέμενε ἐνέμεναι καὶ παρὰ Σίξτου τοῦ Δ', ὅς εἶχεν ἀναλάβει, ὡς προείπαμεν, τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Συνέδριον ἔμελλε νὰ συνέλθῃ ἐν Μαντινίᾳ ἢ Ἀγκώνῃ, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἡγεμόνες ἐστρεφόμενοι, τῇ 11/23 δεκεμβρίου 1471, ἔπεμψε πέντε ἀντιπροσώπων αὐτοῦ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς, συνομολόγησε συμμαχίαν μετὰ τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ἑνετίας, ἐνεδούρηνε τὸν Οὐζοῦν Χασάν εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου καὶ ἐξηκόντις κεραινοβόλον βούλλαν. Ἐν τούτοις ἐν ἐπισημῶν οὕτω γονίμῳ εἰς παρατηρήσεις, ἡ τοῦ Βόλπ πρεσβεία παραδόξως παρεχέσθαι ἀπαροτήρητος ὄχθη. Μόνος δ' ἐκ Βολτέρας Ἰακώβος Μαφθένης ἐκδέεται τὸ γεγονός τοῦτο λεπτομερέστερον, τούτῳ δὲ ἀφήνομεν τὸν λόγον.

«Οἱ Πατέρες, λέγει, συνεκλήθησαν σήμερον (12/24 μηνὸς) εἰς συμβούλιον. Τὴν σύγκλησιν προεκάλεσαν οἱ πρέσβεις τοῦ Ἰβάν, δουκὸς τῆς Λευκῆς Ρωσίας. Οὗτοι προσέβηλον κατὰ πρότον ὅπως ὑποβλήσονται τὰ δεδωμένα αὐτῶν τῷ πάπῳ, εἶτα δὲ ὅπως διομολογηθῶσι τὸ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχαίου δεσπότη τοῦ Πέλοποννήσιου συνοικεσίου. Ἄλθου κατέλασε τὴν πατρίδα αὐτῆς μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἔξην ἐν Ρώμῃ διὰ τῶν εὐσεβῶν ἐπιχορηγίσεων τῆς ἀποστολικῆς ἐδρας. Οἱ πρεσβεῦται διετιθέμενοι νὰ παραμείνωσιν ἐν τινὶ μεγάρῳ τοῦ Monte-Mario, δεδωμένοι τῆς πόλεως, ὅπως αὐτόθι ἀναμείνωσιν τὴν περὶ τοῦ συνοικεσίου καὶ τοῦ τῆς ὑποδοχῆς τῶν πρεσβεῦτων ἀπόφασιν. Ἀμφιβολίας τινας εἶχον προκίσει ἔπι τὴν ἐπισημὴν ταύτην, ἀνεπαρκῶν οὐδῶν τῶν περὶ τῆς πίστωσης τῶν Ρουθίνων πληροφοριῶν. Αἱ πληροφορίες ἐδόθησαν καὶ ἐνεκρίθη τὸ συνοικεσίου. Ἐπετέθη ὅσως ὅπως οἱ ἀρραβῶνες, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, τελεσθῶσιν ἐν τῇ βασιλικῇ τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, μετιχόντων τῆς τελετῆς τῶν ἱεραρχῶν. Ἐπετέθη ὅσως οἱ κατὰ τὸν ποντιφικὸν καὶ καρδινάλιον μεταδίδωσιν εἰς ὑπάντησιν τῶν πρεσβεῦτων. Τῇ 25 μηνὸς οἱ τοῦ προσηρμένου δουκὸς πρεσβεῦται ἐνεφανίσθησαν ἐν τῷ μυστικῷ τῶν καρδινάλιων συνέδριῳ. Ἐπαρουσιάσαν ἐπιστολὴν ἀνοικτήν, γεγραμμένην ἐπὶ μικρῆς μεμβράνης, συνημμένην ἔχουσαν χρυσοῖν κωνίτην σφραγίδα, φέρουσαν δὲ ταύτας μόνον τῆς λέξεως ἐν ρουθινικῇ γλώσσῃ: «Τῷ μεγάλῳ Σίξτῳ, ρωμαίῳ ποντιφικῷ, ὁ δοῦξ τῆς Λευκῆς Ρωσίας Ἰβάν, ὑποβάλλει τὰ δεδωμένα αὐτοῦ, ἀπτόμενος τῆ χειρὸς τοῦ μετόπι» που, καὶ αἰτεῖται νὰ δοθῇ πίστις τοῖς πρεσβεῦταις αὐτοῦ». Οὗτοι ἐνέπλησαν ἐγκωμίων τὸν ποντιφικῶν, συνεχρίσαν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀγαθῆσιν, συνέστησαν τὸν δοῦκα, ὑπέβαλον ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ τὰ δεδωμένα αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀποστολικοὺς πόδας (διότι οὕτως ἐξεφράσθησαν) καὶ προσήνεγκον τέλος δῶρα μανθῶν καὶ ἐνενηκόντα μιλῶντις ὄμωρος. Ὁ ποντιφικὸς ἐπήνεσε τὸν δοῦκα, διότι οὗτος ἦν χριστιανός... διότι ἐπεθύμησε τὸν μετὰ χριστιανῆς γυναικὸς γάμον, ἐπὶ μακρὸν ἀνατραφέας παρὰ τῇ ἀποστολικῇ ἐδρῃ, διότι ὑπέβαλε τὰ δεδωμένα αὐτοῦ τῷ ρωμαίῳ ποντιφικῷ... εὐχαριστία δὲ ἐξεφράσθησαν καὶ διὰ τὰ δῶρα. Οἱ πρεσβεῦται τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, τῶν Ἑνετῶν, τῶν Μεδιολανείων, τῶν Φλωρεντινῶν καὶ τοῦ δουκὸς τῆς Φερράρας, κεκλήμενοι δι' ἄλλας ὑποθέσεις παρὰ τῇ ποντιφικῇ, παρῆσαν κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην». Κατὰ τὰ αὐτὰ ἐκφράζονται καὶ οἱ τῶν Μεδιολάνων ἀπεσταλμένοι ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν αὐτῶν, τοῦτο ἐπὶ πλέον προσηρμένοι ὅτι ὁ πάπας ἠτύχασε ὅπως οἱ ἀρραβῶνες τελεσθῶσιν ἐν τῇ ναφῇ τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Ὁ τε Μαφθένης καὶ οἱ εἰρημόνοι πρεσβεῦται παριστάνουσι τὸν μέγαν πρίγκιπα ὡς ἀναγνωρίζοντα τὴν ἀρχὴν τοῦ πάπα, ὁ κ. Πήρλιγγ ὅμως ἰκανῶς ἐξελέγει αὐτοὺς ὡς σφάλματός, πρὸς τοὺς ἄλλους λέγων ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Μαφθένη ἀναγραφόμενον εἶναι ὄλιγος ἀνακριβὲς, κατὰ τὸν ΙΒ' αἰῶνα ἐν τῇ Κρεμλίνῃ ὑπάρχοντος ἴδον ἐν χρῆσει τοῦ προυσλάριον, ἐν ᾧ ἴσαν ἐγγεγραμμένοι λεπτομερῶς οἱ τίτλοι τῶν ἡγεμόνων. Ὡς πρὸς τοὺς τοῦ

μεγάλου πρίγκιπος, λέγει, οὐδεὶς ἰδύνατο νὰ ὑποβιβάσῃ αὐτοὺς εἰς τρεῖς λέξεις.

Ἄλλὰ τότε (σὺδέποτε Ἰδὲλαδὴ τοῦ μεγάλου πρίγκιπος καὶ τῶν Ρώσων ἀποδεχόμενος τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου) πῶς, ἐπάγεται ὁ κ. Πήρλιγγ, νὰ ἐξηγηθῶμεν τὴν εἰρημῆσιν ὑπὸ τοῦ πάπα ἀποδοχῆν προθέσεων, αἵτινες οὐδεμίαν εἶχον βάσιν ἔτερον ἢ ἴσθον πλανών; Ἀνάστα τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Ρώμης ἐπεκράτει τοσαῦτα ἄγνοια περὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως; Μάστιν δὲ ἐξίτηται τὴν ἀπάντησιν ἐν ταῖς συγχρόνοις ἐγγράφοις δὲν περιεχόμενον ἀκριβῆς ἐνδείξεις. Ἐν τούτοις, ἂν καλῶς ἐξετάσῃ τις αὐτὰ τὰ γεγονότα, αἱ ὑποψία στρέφονται πρὸς τὸν Βόλπ. Μὴ ὑπεκρίθη διπλοῖν πρόσωπον καὶ κατεχρίσατο τὴν θέσιν αὐτοῦ; Ὅρθόδοξος ἐν Μόσχῃ, καθολικὸς δὲ ἐν Ρώμῃ, μὴ ἐθυσίασε τὴν ἀλήθειαν, ἵνα ἐκ περιτροπῆς ἀπατήσῃ τὸν μέγαν πρίγκιπα καὶ τὸν πάπαν; Πολιτικὴ τις καὶ ἐπιπερὶς ὑπόθεσις ὤδων ἐκ παραλλήλων πρὸς τὴν διομολογήσιν τοῦ συνοικεσίου, τῇ Βόλπ δὲ, περὶ ἀμψιτέρων ἐνδιαφερομένων, ὡς παραχρῆμα δεκχόμενος, αἱ λεπτότητες τῆς εὐλβείας ἴδων ἀγνωστοί. Περιστέρω δὲ ὁ κ. Πήρλιγγ ἀποφαίνεται ὅτι, εἰ ὁ πάπας οὐδεμίαν προέβαλεν ἐνάστασιν περὶ τοῦ ὁρίματος τῶν ἐκ τοῦ συνοικεσίου τοῦτου γεννηθῶσιν τέκνων, ὡς καθολικὴν θεωρῶν τὴν ἑλληνίδα ἡγεμονοποιήσαντα, αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἐλλείπει μὲν ἐπιπερὶς πληροφοριῶν καὶ διότι ἐξεθαμῶθη ἴσως ἐκ τῶν ἀπατιλῶν διαβεβαιώσεων τοῦ Βόλπ.

Ὅπως ποτ' ἦν ἢ, ὁ τῆς Μόσχας πρεσβεῦτης εἶχεν ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Παρὰ τὴν κατεχόμενον τότε τοὺς Ρωμαίους τυρωτόν δραστηριότητα, τὸ τοῦ συνοικεσίου ζήτημα δὲν παρημέληθη. Ὁ μετὰ τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ἑνετίας ὀνόματος εἶχε ἴδον, ὡς προείπαμεν, συνομολογηθῆναι, ὁ πάπας εἶχε στρατολογήσει δυνάμιν τινα καὶ ἐξομολογεῖται εἰκοσιτέσσαρας γαλέρας, τῇ 11/28 μηνὸς δὲ μετὰ τὴν λειτουργίαν πύλλογισεν ἐν τῇ Ἁγίῳ Πέτρῳ τὰς σημαίας τῶν σταυροφόρων. Μετὰ μεσημβρίας νέα στρατιωτικὴ τελετὴ. Σίξτος ὁ Δ' μετῆν ὄψιμος πρὸς τὸ ὀρμητήριον τῶν τεσσάρων γαλερῶν, αἵτινες εἶχον ἀναπλεύσει τὸν Τίβεριον μέχρι τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ ἐπικατέστη τὴν χάριν τοῦ Οὐρανοῦ ὑπὲρ τῶν ναυτῶν καὶ τοῦ ναυάρχου αὐτῶν καρδινάλιου Καράφθα. Ἡ αὐτὴ ἀκριβὲς ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ παπικὸς στόλος ἐξέλειπε τὸν λιμένα τῶν Ὡστίων, ἡ 23η ἰουνίου ἡμετέρα, ὅρισε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρραβῶνων τῆς ζωῆς.

Ἐξομολογῶντις πρώτερον εἶχε μετὰ τῆς εἶθις ἡ Κλαρκία ἢ Κλαρκία Ὁρσίν, συνευγμένη ἀπὸ τετραετίας τῷ Λωρδντζῷ Μεδίκῳ, συνοδεύετο δὲ ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου Παύλιν. Ἡ νεαρὰ πατρικία, ἐν τῇ ἀσπὴ τῶν τῆς λαμπρότητος καὶ καλλονῆς αὐτῆς οὐδὰ, ἐπεσκέπτετο τὴν ἑλληνίδα ἡγεμονοποιήσαντα, δὲ ποικιλίης, ὑπὸ τῶν θελητῶν τῆς Κλαρκίας κατελιγμένους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης περιέγραψε τὴν Ζωὴν ὡς τερατώδους ὀσμωροφῶν ὑπὸ τοῦ πάχους καὶ τῶν ἀλοφῶν καὶ χρωμάτων. Ἄλλα αἰτία, ἐξεγείρασα τὴν χολὴν τοῦ Παύλιν, ἦν κατὰ τὸν κ. Πήρλιγγ ἡ πείνα, εἰς ἣν ὑπεβλήθη κατὰ τὴν ἐπισκεπὴν ταύτην, ὡς παρὰ τὸ προκεχωρητικὸς τῆς ὄρας οὐδενὸς ἀρίστου παραπεθέντος αὐτοῦ «οὔτε ἑλληνιστῆ, ὡς λέγει ὁ ἀπελπισ ποιητῆς, οὔτε λατινιστῆ, ἀλλ' οὔτε ἐν κοινῇ γλώσσῃ». Ἦττον ἐν τούτοις τοῦ ἀμώττητος ἀναδέλφου αὐτοῦ προκαταλιγμένους ὁ Βενέδικτος, ἐκ τῆς ἀκαλουθίας ὡσαύτως τῆς Κλαρκίας, ἐξίστατο πρὸς τοῦ μικροῦ στόματος τῆς ζωῆς καὶ ἐξίμνει τὸν θελητικὸν τρόπον, καθ' ὃν διεχρέματτο, αὐτὴ δὲ ἡ Κλαρκία Ὁρσίν, ἰερομώδωτος ἐν τούτῳ κρητῆς, δὲν ὀκνεῖ νὰ κρητῆσῃ ὅτι ἡ ἡγεμονοποιία ἦν ὡραία. Ἐπὶ τέλους τὰχιστα θὰ ἴδωμεν πολλοὺς χρόνον ἀφῶσους ἐξαιρούσας τὴν καλλονὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεοῦ Παλαιολόγου, ἐξ οὗ ὄχιλον ὅτι ὁ Παύλινος οὐκ ἔχον τὴν εἰκόνα, ἀλλὰ τὴν γελοιογραφίαν τῆς ζωῆς ἔχοντα.

Κατὰ τὴν ὁρισμένην τῆς τελετῆς ἡμέραν ἡ τοῦ Βατικανοῦ βασιλικὴ περιεβλήθη πᾶσαν τὴν λαμπρότητα αὐτῆς. Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Μαφθένη παρεχόμενας πληροφορίες, τῆς τελετῆς μετέσχον ἐπίσκοπος, ἡ τὴν ἡγεμονοποιήσαντα ὀσμωροφῶν ἡγεμονοποιήσαντα καὶ ἐκτεκτεκ. Διακρίνετο ἐν πρώτοις ἡ βασιλίσσα τῆς Βοσνίας Αἰκατερίνη, ἡ χῆρα τοῦ Στεφάνου, ἡ εὐλόγως ὀνομαζομένη εαυτὴν τὴν δυστυχεοτάτην τὴν βασιλίσσιν. Ἐστεργημένη πάντως πόρον, ἔξην ἐκ μνημείων ἐπιχορηγίας ἐκατόν δονατῶν, παρεχόμενης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ πάπα, αἱ πιστῶς δὲ ἀκο-

λουθισάσαι αὐτῇ ἐν τῇ ἐξορῇ τέσσαρες Βοσνίδες ἀκόλουθοι, ἡ Παῦλα, ἡ Ἑλένη, ἡ Μαρία καὶ ἡ Πραξίνα, ἴσαν αἱ μόναι Σλαβίδες, αἱ παραστάσαι κατὰ τῆς ἐν Ρώμῃ ἀρραβῶνας τῆς μελλούσης ἀνάσσης τῶν Μοσχοβιτῶν. Οἱ Μεδικοί ἐξεπροσωποῦντο ὑπὸ τῆς προμνησθείσης Κλαρκίας Ὁρσίν, αἱ διακνημάται δὲ τῶν πατρικίων τῆς Ρώμης, τῆς Φλωρεντίας καὶ τῆς Σιέννης παρῆσαν αὐτοπροσώπως, τῶν καρδινάλιων περιήνεον ἀντιπροσώπως.

Ὁ Μαφθένης οὐδένα ἀναφέρει Ἑλληνας, ἀλλ' εὐχερῶς δύναται τις νὰ εἰκόσῃ ὅτι πάντες οἱ ἐν Ρώμῃ ἡμοθεῖς τῆς ζωῆς ἴσαν κεκλήμενοι. Ὡς πρὸς τὸν Θεόδωρον τὸν Γαζίν, φίλον τοῦ Ησαδάρωνος, διάσημον ῥήτορα, καλλιγράφον καὶ σοφόν, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπολύτως βέβαιον. Εἶχε παρῆσθαι κατὰ τὴν σύνοδον τῆς Φλωρεντίας, ὑπερημνῶν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ μεγάλων ἐκτίματο ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Νεαπόλει φίλων. Βεβέμενος τὰ κατὰ τὸ γεγονός τοῦτο τῷ Φιλέλλῳ, ἐν Μεδιολάνῳ τότε διατρίβοντι, εἶδεχτο ἐν ἐπιστολῇ ἀπὸ 1 ἰουλίου 1472 τῆς εὐχαριστίας αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν Ἄγγαν Νοταρά, οὐδὲν μὲν ἴσθηκὸν ἔχον τῆς ἐν τῇ τελετῇ παρουσίας αὐτῆς, πολλὰ ὅμως συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως ὅτι παρῆν κατὰ τοὺς δημοτελεῖς τούτους ἀρραβῶνας τῆς ἀνεψιῆς τοῦ Κωνσταντίνου. Μεινωστειμένη αὐτὴ τὸν αὐτοκράτορα θεῖον τῆς ζωῆς, εἶχε προδέσει εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς τῶν Παλαιολόγων καὶ ἐκλείπει τὴν Κωνσταντινούπολιν μικρὸν πρὸ τῆς πτώσεως αὐτῆς. Ἐγκαταστήσῃ ἐν Ρώμῃ μετὰ τὸ ἀδελφῆ αὐτῆς Ἰακώβου, ἀνευροτόλασε τὴν ἐν τῇ κέντρῳ τῆς Ἱταλίας ἴδρυσιν ἑλληνικοῦ ἀνεξαρτήτου κρατείδιου, πρὸς τοῦτο δὲ ἡγόρασε παρὰ τῶν Σιενναίων τὸν ἀρειομῶνον πύργον τοῦ Μοντεκαπὸ καὶ τῇ 13/27 ἰουλίου 1472 συμβόλαιον μετὰ τῶν ὀμολογῶν ἐξίστασε τῆς προνομίας τῆς μελλούσης πολιτείας. Ἡ ἀποικία αὕτη δὲν ὑπερέβη τὰ ὅρια τοῦ σχεδίου, ἀποτελεῖ ὅμως πάντοτε ἀπόδειξιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ἰδρυτικῆς αὐτῆς. Οὕτως ἀφοσιωμένη εἰς τὸ ἔθνος αὐτῆς καὶ τοὺς Παλαιολόγους ἡ Ἄγγα Νοταρά, ἐπεξέτινε φυσικῶς τὰς συμπαιδείας αὐτῆς ἐπὶ τῆς ζωῆς, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλον δὲ ἀφείλεν αὐτῇ νὰ παρῆσθαι κατὰ τὴν τελετὴν.

Δυσάρεστον ἐπιπέδριον παρήχθη ἐν μέσῳ τῆς τελετῆς. Καθ' ἣν στιγμὴν διπλοῖν εἶπε ν' ἀνταλλαχθῶσιν οἱ δακτύλιοι, ὁ Βόλπ, καταλήθει εἰς ἀπροόπτου, ἡγαγέσθη νὰ ἀπολογηθῇ ὅτι δὲν ἔφερε τοιοῦτο διὰ τὴν μνηστῆν, τοιοῦτου εἶδη, ὡς ἔλεγε, μὴ ὑπάρχοτος ἐν Μόσχῃ. Αἱ ἐξηγήσεις αὐτοῦ ἔθεωρηθῶσιν ὑποπτοί, τὸ πρᾶγμα δὲ τοιαῦτην προξέμενον ἐντιπώσιν, ὅστε ἀμφιβολία ἐγεννήθησαν περὶ τῆς τελείας πληροφουσιότητος αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐπαύριον τῆς τελετῆς ὁ πάπας ἐν πλείρῃ συνειδήσῃ παρεπονίθη ὅτι ὁ πρεσβεῦτης ἐνήργησεν ἄνευ κανονικῆς ἐντολῆς τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

Αἱ ὑποψία ἐπετάθησαν, ὅτε ἠρξάτο ἡ συζῆτις τοῦ σταυροφορικοῦ ζητήματος. Συγκερνόμενα ἔβηαι διεβριλοῦντο παρὰ τῷ παλατίῳ περὶ ἐπιπερὶς ἀποδοχῆς ἀνοικνοδόσεων περὶ μεγάλου ὁράμου τῆς Ἐκκλησίας τούτου δ' ἐνεκα μεγάλης ἦν ἡ ἀπογοιτεύσεις μετὰ τὴν τῆς 24/2 ἰουνίου ἀκρόασιν τοῦ Βόλπ. Ὁ τῆς Μόσχας πρεσβεῦτης, λατινιστὴ ὁμιλίνας, ἐκαυχέθη ἐπὶ ταῖς ἰδιωτικαῖς ἐμπορικαῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν χάνην τῶν Ταταρῶν. Οὕτως ἀνελάμβανε νὰ ἐπιστρατεύσῃ μεγάλων δυνάμιν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάφειας τῶν ἐχθροπραξιῶν οὐ παρείχετο αὐτῇ μνημεία ἐπιχορηγίσης δεκαεξαχμίων δουκῶτων. Εἰς διομολογήσιν τῆς μετρίως ἐπαχθοῦς ταύτης συνθήκης ἔδει προδέσθαι, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἀγορνοῦ, νὰ προσνεχθῶσιν εἰς ἐναρξὴν τοῦ ἔργου δῶρα ἀξίας ἑκατομμυρίων δουκῶτων. Ἡ ἴδεια ἴτο πρᾶγματι μεγάλη, ἀλλὰ τὸ ἀπατηθῆν ποδὸν ἐκέρθη ὑπέρογκον, αἱ παρεχόμεναι ἐγγυήσεις ἀνεπαρκεῖς, καὶ ἴσως ἐπιπύχε μὴ ὁ Βόλπ τὸν δημόσιον ἔρανον ἴδελε νὰ στρέψῃ ὑπὲρ τοῦ ἴδιου πρῶσοπικοῦ συμφέροντος, ὡς ἰδύνατό τις νὰ συμπεράσῃ. Εἰ τῆς φοβερῆς αὐτοῦ ἀντιψέσεως, τῇ μὲν 1470 διὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Γισλάρδον παριστάνοντος τῇ ἐνετικῇ Γερουσίᾳ τὴν συμμαχίαν τοῦ χάνου ὡς τετελεσμένον γεγονός καὶ τὴν καταρκιν ἐκστρατεῖαν ἐποίησεν, νῦν δὲ, μετὰ δύο βλα ἐπι, τὴν αὐτὴν συμμαχίαν ἐξαργτάντος ἐν Ρώμῃ ἀπὸ μεγάλων χρηματικῶν θυσιῶν. Ἄλλ' ἂν τὰ πολέμικα σχέδια τοῦ ρώσου ἀπεσταλμένου ἀπεκροσθῶσιν, ἐν τοῖς τοῦ συνοικεσίου συνδιασμοῖς οὐδεμία ἐπιπύθε τροποποιήσῃ. Τὴν ἀπόφασιν τῆς ἡγεμονοποιήσεως δὲν μετέβαλον δονατῶν, παρεχόμενης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ πάπα, αἱ πιστῶς δὲ ἀκο-

μέχρι τέλους γενναιοφρόνας, εξακρίθλιων περίπου δοκιμάτων πλὴν τῶν ἄλλων δογῶν δαπανηθέντων ἰσὺς τοῦ συνοικεῖσιν τῆς ἀρχαιῆς ἡγεμονοῦσας. Αὐτὸ τοῦ νοοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοιοῦτοί τε, παρ' αὐτὴν δὲ κατὰ φαντασίαν τοῦ καλλιτέχνου τοιοῦτον τὸν ἀνιψιὸν τῆς γενναιοφρόνας αὐτοῦ ταύτης, ἀριστὲρ τοῦ ἑαυτοῦ μίσε τούτων εἰκονίζουσης τὴν Ζωὴν γονυκλιτῆ πρό τοῦ πάπα, παρ' αὐτὴν δὲ κατὰ φαντασίαν τοῦ καλλιτέχνου τοιοῦτον τὸν ἀνιψιὸν αὐτῆς, ἀμφοτέρους φέροντας τὸν νυμφικὸν στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ πάπας, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Παλαιολόγου καὶ τοῦ Ἀσπυροῦ Τόκκου, προσφέρει τῇ Ζωῇ βαλάντιον. Τὰ κρίματα ταῦτα, ὃν πεντακισχίλια μὲν καὶ τετρακίσια δοκῆτα ἐπιτεθήσαν αὐτῇ τῇ Ζωῇ, ἐξακόσια δὲ τῷ συνοικεῖσιν αὐτῇ ἐπιδόθη, ἐλάφθησαν ἐκ τοῦ σταυροφθομοῦ ταυμίου, ὅπερ ἀποτελεῖ νέαν πίστιν τῶν ἐπὶ τοῦ συνοικεῖσιν τούτου ἐρεισθέντων πολιτικῶν σχεδίων.

Ὁ πάπας ἐμερίμηνεν ὡσαύτως νὰ παράσῃ τῇ Ζωῇ πρόπουσαν κατὰ τὴν ὁδοποιίαν αὐτῆς ἀκολουθίαν, συγκατακλιμένην ἐξ Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν, μὴ ὑπολογιζόμενων τῶν οἴκαδε ἐπανακατακλιμένων Ρώδων, ἵς δὲ ψυχικῶς ἡγεῖτο ὁ Βόλφ. Ἐν τοῖς Ἑλλήσι διεπρεπὸν ὁ Γεώργιος Τραπεζούντιος, εἰς τὸν διαπραγματευθέντων τὸ συνοικεῖσιν, ὁ ἡγεμὼν Κωνσταντῖνος, ὃν ἡμετέρα Ἐκκλησία τιμᾷ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ, καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἀδελφῶν τῆς Ζωῆς Δημήτριος. Ὡς πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς, ὁ διαδιμῆτος αὐτῶν ἦν ὁ Ἀντώνιος Βονοῦμβριος, ἐπισκόπος τοῦ Αἰακείου ἐν Κορθίνῃ, τοῦ καρδινάλιου Ἀντωνίου τῶν ρώδων χρονογράφου, κατὰ τὸν Πύργου, οὐδέποτε μετασχόντος τῆς νυμφουσίας πομπῆς. Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσόπων τῆς ὅλης συνοδείας οὐδὲν ὑπάρχει διηρηθῆσιν, ἐν ταῖς πόλεσι, δι' ὧν αὐτὰ διήλθε, ὅτι μὲν πενήνηντα, ὅτι δὲ ἑκατὴν ἴσπων ἀναφερόμενων.

Τέλος παπικὰ συστατικὰ ἐπιστολὰ ἀπυθύνθησαν πιθανῶς πρὸς πάντας τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τῶν κριτῶν τῶν ὁσίων ἤμελλε νὰ διέλθῃ ἢ νῦμφη. Εἶναι γνωστὰ αἱ πρὸς τοὺς διημογέροντας τῆς Βονοινίας, πρὸς τὴν πόλιν τῆς Νυσεμύργης καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτάτους τῆς Ανδρείας, τὸ δὲ περιεχόμενον αὐτῶν, ὁμοίον περιήρπυ, ἐπιτρέπει τὴν προδιατυπωθεῖσαν ὑπόθεσιν, βεβαιουμένην ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τῶν ρωθικῶν πηγῶν.

Τῇ 2/21 ἰουνίου ἐγένετο ἡ ἀποχρηστικὴ ἀπόφασις. Σίξτος ὁ Δ' ἐδέξθη τὴν ἡγεμονοῦσιν ἐν τοῖς κρίσει τοῦ Βατικανοῦ, παρόντος πάπυ τοῦ Βόλφ. Πιθανὸν ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὑπενώθησαν τῇ μελλούσῃ ἀνάσσει τῶν Ρώδων καὶ τῷ προσδετικῇ τοῦ μεγάλου πριγκίπου τῆς τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκριβῶς τῷ ἔτι ταύτῃ, τῇ 1472, συνεκαλεῖτο ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατρῷχου Συμεῶν συνοδος, ἥτις ἐπισήμως ἀπέργησε τὰ ἐν Φλωρεντίᾳ δεσποθέντα, ἐν Μόσχᾳ δὲ ἐπιμύθη ὑπερβαλλόντως ὁ ἄσπονδος τῆς Ρώμης πολέμιος μητροπολίτης Ἰωάνης, τέλος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τῇ 9/18 νοεμβρίου δὲ, ἀπέβησεν ἐν Ραυέννῃ πρὸς μεγίστην λίπην τοῦ καθολικοῦ κόσμου ὁ δραστηριώτατος τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν θιασώτης, ὁ ἑλλῶν καρδινάλιος Βησσαρίων.

Ἡ τῆς Ζωῆς ἀναχώρησις ὠρίσθη εἰς τὴν 15/24 ἰουνίου, οὐδέποτε δὲ ἡ Ρώμη εἶδεν ἐξερχομένην τῶν τοιχῶν αὐτῆς συνοδεῖαν οὕτως ἐστερογενῆ. Ὁ βυζαντινὸς ἀετός, κατὰ τὴν ἐκφασιν τοῦ κ. Πύργου, μετὰ βραχείαν ἐπὶ τῶν ὁχθῶν τοῦ Τιβέρεως διατριβὴν ἀνελάμβανε νῦν τὴν πρὸς τὸν Βορρῶν πτῆσιν αὐτοῦ. Ἀκολουθούσας αὐτὸ συνοπεροῦσιν Ἑλλήνων πρὸς ζήτησιν τύχης καὶ τιμῶν, Ἰταλοὶ, μεταβαίνοντες εἰς χρησιμοποῖσιν τῆς νομισματοκομίας ἢ τῆς θεολογικῆς τέχνης αὐτῶν, καὶ Μουχούδιται, ὑπερήφανοι ἐπὶ τῇ κατακτιθῆσιν αὐτῶν, ὄνειροπολοῦστας δ' ἴσως τὸ Ἀνατολικὸν κρῖτος.

Τὴν ἑλλῶνίδα νῦμφην θὰ παρακολουθώμεν ἐν πᾶσι τοῖς σταθμοῖς τῆς θριαμβικῆς αὐτῆς πορείας.

(Ἀκολουθεῖ).

**ΑΙ ΡΩΣΙΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΣ.**

**Α'.**

**Ἡ Πετρούπολις.**—Ἡ πόλις αὕτη, καλουμένη ρωσικῶς Σάγχκ-Πετερμπούργκ, εἶναι ἡ δευτέρα πρωτεύουσα τῆς ρωσικῆς αυτοκρατορίας, πρωτεύουσα τῆς νομαρχίας ἀνεξάρτητος τῆς γενικῆς διοικήσεως ἢ ἑπαρχίας τῆς Πετρούπολεως, καὶ κεῖται ἐν τῷ μυχῷ τοῦ φιλλαδικοῦ κόλπου ἐν τῇ στομίῳ καὶ τοῖς νήσοις τοῦ Νεῦα ἔστι δὲ ἡ ἀφετηρία τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, δι' ὧν συνδέεται μετὰ τῆς Ἐλισαβήτης, Μόσχας, Βαρσοβίας, Ρεββλ καὶ τῶν ἐπακλιῶν τοῦ Τσαρσκά-Σέλο, Κατίνης, Πέτερργου καὶ Ὁρσινιενπόλιν. Ἡ πόλις αὕτη, καίπερ στερουμένη ὄχρουσῳ περιτριγυρισμένη, προστατεύεται καθ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ ὀχυρωματικῶν ἔργων πρώτης τάξεως. οἰα τὰ τῆς Ἐλισαβήτης καὶ τῆς Κρονστάτης. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς εἶναι 104 τετρ. χιλιάμετρα, ἡ δὲ περιμετρία 47 χιλιάμετρα. Κάτ. 924,800. Εἶναι δὲ τὸ ἰνδιαιτήμα τοῦ Τσαρου καὶ ἔδρα τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους, τῆς Γερουσίας, τῆς ἁγίας Συνόδου, ὀρθοδόξου ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων διοικήσεων τοῦ Κράτους.

Ἡ Πετρούπολις, δημιουργηθεῖσα εἰς τῆς μεγαλοπόλεως Πέτρον τοῦ Μεγάλου, ἤρξατο ἀνοικοδομηθῆναι ἐκ τῶν τελευτῶν τοῦ Νεῦα τῇ 1703. τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος, ὅπερ θὰ ἐξηγηθῆσιν ὡς τύπος ἰδρύσεως αὐτῆς, μάλιστα τότε εἶχε κυριεωθῆ ἀπὸ τῶν Σουηθῶν καὶ ἐπέκειτο μέρος τῆς ἀρχαίας Ἰγγρίας ὁ Σουηθὸς εἶχον ἀνεγείρει αὐτῶν μόνον τὸ μικρὸν φρούρον Ννεσάν. Τῇ ἀγγαρεία μοχθηρῶν, τὰτάρων κοζάκων, ἰγγρίων, φιλλανδῶν καὶ καλμουικῶν γυρικῶν ἰδρύθη πρῶτον μὲν τὸ φρούριον καὶ ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Πέτρον καὶ Παύλου, ἐπὶ νηπιδίου τῆς δεξιᾶς ὄψεως τοῦ Νεῦα, τῷ δὲ 1705 τὸ μέγαρον τοῦ Ναυαρχείου. Κατὰ τινα παραδόσεις, ἡ ἐξέλεξις τῆς ἀκριβοῦς τῆς ὁποίας ἀδύνατος πλὴν ἀποδοκίμῃ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν, οἵτινες κατέστησαν θύματα τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τῆς τραχύτητος τοῦ κλίματος, ἀνῆλθεν εἰς 100,000. Τῷ 1712 τὰ νῆα ἰδρύματα ἀπετέλειον μόνον τὸ ἔδραρον τῆς πόλεως, ἀλλὰ ἠΠέτρος ὁ Α' ἀνοψήσεν αὐτὴν εἰς πρωτεύουσαν ἀνευ περαιτέρου ἀναβολῆς. Ἄλλ' ὅπως ἀρὰ γε ἡ σκοπὸς τοῦ μεγάλου Τσαρου; Μήπως προὔθητο τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς προσεγγίσεως τοῦ μοχθηρῶν κόμου πρὸς τὴν ἰδρύσασιν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐν ἡ εἰρήσει τοῦ ἤθους τε καὶ πολιτικῆς ἀπομονώσεως; . . . Μήπως ἐπέδιωσε τὴν ἐγκατεστησιν βίβασιν ἐργασίας διὰ τὴν μελλούσαν κατάκτησιν τῆς Φιλλανδίας, τῶν τῆς Βαλτικῆς ἐπαρχίῳ, τῆς Αἰθουσίας; . . . Ὅποιαὶδήποτε καὶ ἦσαν αἱ προθέσεις Πέτρον τοῦ Α' ἢ ἡ Πενιτῆ τοῦ Βορρῶν εἶχον ἤδη ἰδρυθῆ καὶ ἰδρυθῆ μάλιστα ἐπὶ δάσους πασσάλων, ἀπὸ δὲ τοῦ 1714 μετῆρθη ἀνάσσει ἡ Γερουσία. Τμημά τι τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Νοβγορόδ ἤρξθη τὸν πρῶτον πυρήνα τῶν τῆς Πετρούπολεως κατοίκων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνεπέφυθη ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς αυτοκρατορίας Ἀννης, ἥτις καθήρτισε γενικὸν σχέδιον ἀνιέρσεως οἰκοδομῶν καὶ ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως μετὰ τὰς φοβερὰς πυρκαϊῆς τοῦ 1736 καὶ 1738 τὸ χειμερινὸν ἀνάκτορον θεωρηθῆ ὡς κέντρον τῆς νέας πρωτεύσεως, ἥτις κανονικῶς ἔτυγον ἀναπτύξεως ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν αυτοκρατορῶν Ἐλισάβετ καὶ Αἰκατερίνης τῆς Β' (1741-1796). Ἡ τσαρίνα Αἰκατερίνη ἢ Β' ἰδίᾳ ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον Πέτρον τοῦ Α' μετ' ἐνδύτης ἰδεῶν ἀνταξίῳν τοῦ προκατόχου αὐτῆς, οὕτως ὅστε κατὰ τὸν θάνατον αὐτῆς ἡ Πετρούπολις, ἥτις τῷ 1750, ἤριθμοι 80,000 μόνον ψυχῶν, τῷ 1789 δὲ 218,000, περιελάμβανεν ἤδη 300,000 κατοίκων. Ἀλεξάνδρος ὁ Α' ἀνάλαβε τὴν ἀποθήραν τῆς πόλεως, ἣν ἔσωράσας δι' ἄλλων, γεφυρῶν, ἀνακτόρων καὶ ναῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς βασιλείας αὐτοῦ (1825) ὁ πληθυσμὸς ἀνήρξθη εἰς 400,000 κατοίκων. Τῷ 1824 φοβερὰ πλήμμυρα παρ' ἄλγων θὰ κατέστρεψε τμημα τῆς πόλεως, ἥς τὸ ἔδαφος μάλιστα ὑπέρεκαιται τῆς τοῦ Νεῦα ἐπιφανείας κατὰ 2 ἢ 3 μέτρα. Ὁ αυτοκράτωρ Νικόλαος ἐποίησε τὴν Πετρούπολιν διὰ τιμῶν μεγάλων οἰκοδομῶν καὶ ἤρξατο τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες ἐξακοντίζονται δίκην ἀκτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους. Ἡ καταστροφὴ τῆς 4/13 μαρτίου 1881,

ἥτις ἐποίησε τὴν Ζωὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', «Τσαρου τοῦ ἐλευθεροῦσιν» ἀποτελεῖ τὸ μᾶλλον ἀξιοσημειώσιν καὶ τὸ μᾶλλον ἀξιοθρήνητον γεγονός τῶν χρόνιων τῆς Πετρούπολεως κατὰ τὰ τελευταιῶν ταῦτα ἔτη.

Ἐκ τῶν ὄψων τοῦ Νεῦα, αὐτῆς ταύτης τῆς καρδίας τῆς πόλεως. ἐν ἀσφῆ τις τὸ ἔμα εἶτε ἢ πρὸς τὴν νῆσον τοῦ φρουρίου, τὴν ἀρχαίαν Πετρούπολιν, εἶτε πρὸς Δ ἀπέναντι τῆς νήσου τοῦ Βασιλείου (Βασιλεῖα Ὁστροβ), εἶτε τέλος ἐκ τῆς ἀγγλικῆς προνομίας ἢ τῆς προνομίας τῆς αὐτῆς διευθυνθῆ ἐκ τῆς στερεῆς πρὸς τὰ ΝΑ, ἢ ὅπως τῆς αυτοκρατορικῆς πόλεως εἶναι μακρινωτάτη. Πανταγοῦ ἐπικρατεῖ χαρακτηρισ μεγαλείου ποταμῶς εὐρύς, ὄρυκτικῆς, βαθύς, οὕτως οἱ διακλαδῶμενοι βραχίονες φαίνονται περιβαλλόντες πλοίων πόλιν, διακεκομμένην καὶ αὐτῇ ὑπὸ μεγάλων διοικήσεων, προκυματὰ ἐκ γρανίτου, συγκαταστὰ τὰ ὕδατα τοῦ Νεῦα, ἔπερ ὁ δυνάμις ἀνεως ἀνακίχῃ εἰς βαθὺν ὕψος ἄνερχονται καὶ ἐπίστε νὰ ὑπερεκχυθῶσιν ὑπὸ μορφῆν μακρινῶν χειμάρων, κατακλύζοντα τὰς μακρὰς διόδους (προσπίκε). ὁδοῖ εὐρείαι καὶ συμμετρικαί, πλατεῖαι δὲ γυμνασιαί, ὡς ἡ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως καὶ ἡ τοῦ Ναυαρχείου.

Πανταγοῦ, ἐπὶ τῶν κανονικῶν τούτων πλατειῶν, ἐν ταῖς ὁδοῖς ταύταις ταῖς ἐγχοῦσις πλάτος 15, 30 καὶ 50 ἔτι μέτρον, ἐν ταῖς διόδους ἐκείναις, ὧν τὸ μήκος πολλὰ ἀριθμοὶ χιλιάμετρα εἰσρηται συμμετρισμένα ἢ κλιμακῶν ἀνεγαρημένα οἰκοδομήματα καὶ μνημεῖα κλοσσιαίων διαστάσεων, ναοὶ βυζαντινοῦ μὲν ρυθμοῦ, γραμμικαῖται δὲ τὴν ὅψιν, ἡγεμονικὰ μέγαλα, στρατιῶνες, μουσεῖα, νοσοκομεία, ἐπὶ γυμνασίου ἀνδρῶν μέγα σχολεῖον, οἰαίται, ὧν τὸ κλοσσιαίων κτήριον δύνανται νὰ στεγάζῃ τρισχίλια ἄτομα. Αἱ πλατεῖαι τῶν ὄψων τούτων οἰκοδομῶν, ἐν αἷς τὰ καταστήματα καταλαμβάνουσι δὲ μὲν τὸ ὑπόγειον, ὅτι δὲ τὴν πρῶτην ὄψιν, ἔχουσιν κοινὴν χαρακτῆρα εὐρυπαικῆς μονοτονίας. Ἐτ' μετ' ἐπιδημικῶν προσόψων μνημεῖα, κεκοσμημένα διὰ στηλῶν, στοῶν καὶ ἀετωμάτων, ἐπίστε ὑπερβαρηνμένον διὰ γλυπῶν, ἀνῆλθουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς τὸν ἑλλῆνικὸν ρυθμὸν, ἐνῷ ἄλλαι ἀνάγονται εἰς τὸν ἀρχαῖον γαλλικὸν ἢ ἰταλικὸν ρυθμὸν. Ἄλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχιτεκτονικοὶ ρυθμοὶ ἐξηρητισμοποίησαν, ἰδίᾳ ὅμως οἱ κλοσσιαῖοι, ἐν ταῖς κλοσσιαῖαις ταύταις οἰκοδομαῖς, ταῖς καθ' ἕκαστον χειμῶνα τοσοῦτον δυνάμεις ὑπεσταμέναι τὰς ἐπιρρείας τῶν ὄψων τοῦ κλίματος προσβολῶν. Καίπερ εἰς τὸ ἐκατομύριον ἀνεγχομένου τοῦ τῆς Πετρούπολεως πληθυσμοῦ, αἱ ὁδοὶ αὐτῆς καὶ αἱ πλατεῖαι παρέχουσιν ἐντύπωσιν σχετικῆς μοναξίας· αἱ κωμικῆται τῶν ὁδῶν εἶναι αἱ προκυματὰ τοῦ Νεῦα, ἢ πλατεῖα τοῦ ναυαρχείου καὶ ἡ δίοδος Νεβσκη ἐπὶ τῆς μετῆρῆν τῆς ἀκτῆς. Τὸν χειμῶνα ἡ κοίτη τοῦ Νεῦα, ὑπὸ πάχων κατακαυθάνουσιν, ἀποβαίνει στερεὰ λεωφόρος, ἐν ἡ κυκλοφοροῦσιν χιλιάδες ἐλαφίρων καὶ παγοβόλων.

Ἡ Πετρούπολις ἐκτείνεται ἐν εἰδεί ρηπίδιον κατὰ μήκος τῶν τῶ Νεῦα διακλαδῶσιν ἢ πόλις καὶ τὰ προσταῖα αὐτῆς, ἔτινα ἐκτείνονται μακρὰν πρὸς Ν καὶ πρὸς τὴν Β τοῦ Νεῦα ἀκτῆν, κατακαυθάνουσιν ἐξ μεγάλας φυσικῆς νήσου, περιβαλλομένης ὑπὸ ἑκατοντάδας νησιδίων, καὶ ταχυτὴν ἐν τῇ ἐρηθῇ νήσου, περιοριζομένη πρὸς Ν ὑπὸ τῆς διώρυγος τῆς Φοντάγκας. Ἡ διώρυξ αὕτη σχηματίζει τὴν διώρυγα Μόικαν, ἐκ ταύτης δὲ ἀποσπάται ἡ διώρυξ τῆς Αἰκατερίνης, ἥτις περατοῦται ἐν τῇ Φοντάγκᾳ. Ἐτέρα διώρυξ μετῶν ἀπομακρυσμένη ἐκ τοῦ κέντρου (ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ναυαρχείου) περιβάλλει τὸ μέγιστον ἐμπρόσθιον μεσοβρῶν μέρος τῆς πόλεως· αὕτη εἶναι ἡ διώρυξ Ὁμπθοδῶν, προσχομένη ἐκ τοῦ Νεῦα καὶ συνδεομένη μετὰ τῆς διώρυγος τῆς Αἰκατερίνης. Ἡ θαλασσία διώρυξ, ἀποτελοῦσιν νεώτερον ἔργον, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς συνοικίας τῆς Νάρβας (πρὸς Ν τῶν τοιχικῶν τοῦ Κεζάν καὶ τοῦ Σπασκ) καταλήγει εἰς τὸν λιμῆνα τῆς Κρονστάτης.

Τὸ ἐπὶ τῆς μεσοβρῶν ὄψεως κυρίως τμημα τῆς Πετρούπολεως εἶναι ἐκεῖνο, ἐν ἡ εἰρηται συνηγμένα ἢ δισκορπισμένα ἐπὶ τῶν προκυματῶν τῶν Ἀγγλων, τοῦ Ναυαρχείου, τῶν Ἀνακτόρων καὶ κατὰ μήκος τῶν διόδων Νεῦα καὶ Βοτνεσσάσκ, τῶν ὁδῶν Γκοροχόβαίας, μεγάλης καὶ μακρῆς Μορσκαίας, Γκαλερναίας, Μιλλιοναίας, μεγάλης Σαδοβαίας, ἐν τῇ λεωφόρῳ τῆς ἐπίπου προῦας, τῆ διόδῳ Αἰταιναία καὶ ἄλλοις κυριωτέραις ὁδοῖς τῆς οἰκοδομήματα καὶ λοιπὰ 1) ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ν α υ ρ ε ἰ ο υ τὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα, τὸ ἐρημητήριον, ἢ

στηλὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὰ μέγαλα τοῦ ἐπιτελείου, τοῦ ναυαρχείου, τῆς Γερουσίας καὶ τῆς ἁγίας Συνόδου, ὁ κήπος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ ἐρημικὸς ναὸς Πέτρον τοῦ Α', ἡ μητροπολιτικὸς ναὸς τοῦ ἁγ. Ἰωάνη, ὁ ναὸς Νικόλαου τοῦ Α', τὸ μουσεῖον τῶν βιομηχανικῶν τεχνῶν, τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεως, ὁ θερινὸς κήπος καὶ τὸ μνημεῖον Σουβόροφ; 2) ἐν ταῖς συγκεντρικαῖς συνοικίαις τοῦ Κ α ζ ἔ ν καὶ τοῦ Σ π α κ α : ἡ μητροπολιτικὸς ναὸς τοῦ Καζάν, ἡ Ἀσκη τῶν Ἑγγυῶν, τὸ μέγα θέατρον, τὸ θέατρον Μαρίας, οἱ ἀνδριάντες τοῦ Κουτοζόφ καὶ τοῦ Βάρκλεν δὲ Τόλλῆ, τὰ ἀνάκτορα Ἀντισκωφ (κατοικία τοῦ Τσαρου Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'), ἡ μεγάλη ἀγορὰ (Γοστιννῆ Ἀβῆρ), ἡ δημοσία αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη, τὸ ἀμφαρχεῖον, ἡ Τράπεζα, ὁ κήπος Ἰουσοῦσφ, ἡ σχολὴ τῶν μηχανικῶν, τὰ ἀνάκτορα Μιχαήλ, τὸ θέατρον Ἀλεξάνδρου; 3) ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς Μόσχας (πρὸς ΝΑ τῶν προηγουμένων) καὶ τῇ συνοικίᾳ Α ἰ τ ε ἰ ν ε ἰ ρ (πρὸς ΒΑ τῆς συνοικίας τῆς Μόσχας), περιοριζομένη πρὸς Β ὑπὸ τῆς τοῦ Νεῦα κωμικῆς, εἰρηται ἡ θριαμβευτικὴ ὄψη τῆς Μόσχας, τὸ γεωλογικὸν ἰνστιτούτον, ἡ μονὴ Βασκρεσσέσκ, ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Πρεσπραξίνασκ, τὰ λαμπρὰ ἀνάκτορα Σερεμίετιε, τὸ ὀλοστοῦτον, ἡ αυτοκρατορικὴ γραμματεῖα καὶ ἡ σχολὴ τοῦ πυροβολικῶν; 4) ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀ λ ε ξ ἄ ν ὄ ρ ο υ Ν ε ὄ σ κ η (πρὸς ΝΑ τῆς συνοικίας τῆς Μόσχας) καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ρ ο ζ δ ε σ τ β ἰ ε σ κ η (πρὸς Α τῆς Αἰταιναίας) ἡ μονὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Νεῦσκη, ὁ κήπος καὶ τὸ ἀνάκτορον τῆς Τσαρσκάς, ἡ μονὴ Σουλόνσκ καὶ τὸ Ἰνστιτούτον τῆς Αἰκατερίνης καὶ Μαρίας; 5) ἐν τῇ συνοικίᾳ Κ ο λ ὄ μ ν α ς καὶ Ν ἄ ρ θ ἄ ς (πρὸς Ν τῶν συνοικῶν τοῦ Ν α υ α ρ ε ἰ ο υ καὶ τοῦ Κ α ζ ἔ ν) ὁ κήπος Δεμίδωφ, τὸ φρενοκομεῖον, τὸ μέγα ἐργοστάσιον τῆς Βαλτικῆς (μηχαναὶ καὶ σκάφη), ὁ ναὸς τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τὸ μουσεῖον τῆς γενικῆς ἐπιμελητείας, ἡ θριαμβευτικὴ ὄψη τῆς Νάρβας, ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Ἀγ. Τριάδος, τὸ μνημεῖον τοῦ ρωσσικοῦ πολέμου, ἡ σχολὴ τοῦ ἰπικῶν, οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ Βαρσοβίας καὶ Βαλτικῆς; 6) ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Β α σ ἰ ε ἰ ο υ (ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄψεως τοῦ Νεῦα), ὅπου ἡ προκυματὰ τοῦ ναυπηγείου, εὐρείαι παράλληλοι καὶ τρεῖς μακρὰ δίοδοι, τὸ χημικὸν ἐργοστάσιον, τὸ τελεωνεῖον, ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν, τὸ ναυπηγεῖον, ἡ Ἀκαδημία τῶν καλῶν τεχνῶν, ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ Παύλου, τὸ μνημεῖον Ρουμίνσφωφ, ἡ ναυτικὴ καὶ ἡ μεταλλουργικὴ σχολὴ; 7) ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς ἀρχαίας Π ε τ ρ ο ὁ ὄ π λ ε ω ς (νῆσοι τοῦ Νεῦα, Πετρούσκη, τῶν φαρμακοποιῶν, Κρεστὸβσκη, Κλέμνου, Ἐλζακίν, πρὸς Β τῆς νήσου Βασιλείου) τὸ φρούριον, ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Πέτρον καὶ Παύλου, τὸ ἄλσος Ἀλεξάνδρου, ὁ ζωολογικὸς κήπος, ὁ οἶκος Πέτρον τοῦ Α', τὸ λικεῖον Ἀλεξάνδρου, ὁ βοτανικὸς κήπος, τὸ μουσεῖον τοῦ πυροβολικῶν, τὸ θερινὸν ἀνάκτορον καὶ τὸ νομισματοκομεῖον; 8) ἐν τῇ συνοικίᾳ Β υ μ ὄ ρ γ η ς (πρὸς Α τῶν νήσων τοῦ Νεῦα) τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ἡ ἀκαδημία τῆς ἱατρικῆς, τὸ νέον ὀλοστοῦτον, ἡ Μιχαήλιος σχολὴ τοῦ πυροβολικῶν, τὸ δαυνομακικὸν ἰνστιτούτον καὶ ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς Φιλλανδίας.

(Ἀκολουθεῖ).

**ΠΟΙΚΙΛΑ.**

**Ἡ ἑλλῆνικὴ αἴθουσα τοῦ Λούβρου.**—Ἡ ἑλλῆνικὴ αἴθουσα τοῦ μουσεῖου τοῦ Λούβρου, κεκλειμένη ἀπὸ τινος ἔνεκα τῶν ἐν αὐτῇ ἐπισκευῶν, ὁσοῦσιν δ' ἤδη γενικῆν μεταρρυθμίσιν ὡς πρὸς τὴν διατάξιν τῶν ἐν αὐτῇ ἔργων γλυπτικῆς, ἀνεψφῆ ἀπὸ τινος καὶ πάλιν εἰς τὸ δημόσιον.

Τα ἐν αὐτῇ μαρμαρινακαλλιτεχνήματα νέαν ὑπέστησαν κατάταξιν, ἐκτὸς δὲ σπανίων καὶ ἰδιαζόντων ἐλαῶν ἐνδιαφεροσῶν ἐξαιρέσεων διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς καλλιτεχνίας—κεφαλὴ ἀλλήτοῦ καὶ ἀναγλύφου τοῦ Ἐρμού, τοῦ Ὀρφέως καὶ τῆς βυρσθικής κλπ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπάρχουσιν ἤδη μνημεῖα καθαρῶς ἑλλῆνικὰ, ὧν ἡ ἀκριβὴς πρᾶξις, τὸ περιεχόμενον ἀντικείμενον, ὁ τρόπος καὶ ἡ χρονολογία τῆς εἰς τὸ μουσεῖον εἰσόδου δεκνόνται διὰ σημειωμάτων.









Παγκοσμίου Ήκλειστος, περί ὧν ἐλέγχον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος διηγήματος, καὶ τὰ ὕψη τοῦ κήπου τοῦ Πασοῦ ἐφρόνον τὴν Ἔδμν τοῦ ἐρωτικῆς ζήλους. Ὁ πατὴρ τῆς Ἰκλέας, ὅστις μετέβη εἰς τὸ Ἄλγερνον, ὅπως διέβη τοὺς κακοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος, ἐπανήλθε φέρων συλλογὴν ὕπλων ἀραβικῶν διὰ τὸ ἐν Χριστιανίᾳ Μουσαϊῶν του. Ἐσκέπει δὲ νὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγων εἰς Νορβηγίαν. Ἡ δὲ νεάνις μετὰ τοῦ ἑρατοῦ τῆς συνεφώνησαν, ὅπως τελεσθῆ ὁ γάμος ἐν τῇ πατρίδι τῆς κατὰ τὴν ἐπίτειον ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ μυστηριώδους φάσματος.

Ἄμα ἔφασα τὸ θέρος, ἀνεχώρησαν καὶ οἱ τρεῖς εἰς Χριστιανίαν. Ὁ Σπέρως ἀκοπὴν εἶχε νὰ διαμείνῃ ἐκεῖ μέχρι τοῦ φθινοπύρου καὶ συνεχίσει τὰς μελέτας. τὰς ὁποίας ἐπεχείρησε τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τοῦ βορείου σέλαος, διότι αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ ἰδιαιτέρως ἐνδιέφερον εἰς αὐτόν, τὰς ὁποίας ὅμως μόλις ἠδυνάστευε τότε νὰ ἀρτίσῃ.

Τὸ ταξίδιον τοῦτο ὑπέβλεπεν ἡ συνέχισις τοῦ γλυκυτέρου τῶν ὄνειρων. Ἡ ἑσπέρη κόρη περιέβαλλε τὸν ἑραστὴν τῆς δι' αἰώνιου γοητείας, ἥτις ἤδυνάτο ἴσως νὰ τὸν καταστήσῃ διὰ παντὸς ἐπιλήθοντα τῶν θελημάτων τῆς Ἐπιστήμης, ἐὰν καὶ αὐτὴ ἐπίσης δὲν εἶχεν ἀτομικὴν ἀκρόατον ἡρεσιν εἰς μελέτας. Τὰ πειράματα, ἅτινα ὁ ἀκάματος ἐρευνητὴς ἐπεχείρησε περὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἠλεκτροισμοῦ, ἐνδιέφερον ἐπίσης καὶ εἰς αὐτὴν ὅσον καὶ εἰς ἐκεῖνον. Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνη ἤθελε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν φύσιν τῶν μυστηριωδῶν ἐκείνων φλογῶν τοῦ βορείου σέλαος, αἵτινες πάλαι ποτὶ ἐσπέρως εἰς τὰ ὕψη τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς συνέχισις τῶν ἐρευνῶν τοῦ φερόμενος ὁ Σπέρως ἀπαμύνασε τὴν δι' ἀεροστάτου ἀνάβησιν ἐπὶ σκοπῶν νὰ συλλεθῆ, οὕτως εἶπεν, τὸ φαινόμενον εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα, καὶ ἐκεῖνη ἀσπασίως ἠσθάνετο τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν. Προσέπαθον νὰ τὴν ἀποτρέψῃ, διότι τὰ ἀεροναυτικὰ πειράματά του δὲν ἦσαν ὄλιγος ἀκίνδυνα. Ἀλλὰ μόνη ἡ ἰδέα τοῦ νὰ συμμερισθῆ καὶ αὐτὴ τὸν ἐνδεχόμενον κίνδυνον ἤρκεσε νὰ τὴν καταστήσῃ κομψὴν εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ φίλτατου τῆς. Μετὰ μακροῦς διαταγμῶς ἀπεφασισεν ὁ Σπέρως νὰ τὴν συμπαράλθῃ καὶ προπαρασκευάσασεν ἐν τῇ πανεπιστημίᾳ τῆς Χριστιανίας τὴν ἀποσκευασμένην ἀνάβησιν διὰ τὴν πρώτην νύκτα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ βορείου σέλαος.

V.

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΑΣ.

Αἱ διαταραχαὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης ἀγγέλλον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βορείου σέλαος πρὸ τῆς ὄψεως τοῦ Ἡλίου καὶ τὸ Ἄερόστατον ἐπληροῦστο διὰ καθαροῦ ὕδατος, ὅτε ἐφάνη πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Οὐρανοῦ ὁ διακυβερνήτης ἡμετέρων χρονοσφαιρῶν χρονομετρίων, ὅστις εἶνε πάντοτε τὸ προσωνύμιον τοῦ βορείου σέλαος. Μετὰ τινος ὕρας ἔληξαν αἱ παρατηρήσεις. Ἡ ἀτμοσφαῖρα, πανταχῶς ἀνεφελος, ἦτο διαυγεστάτη. Οἱ ἀστέραι ἐσπινθηροβόλλον ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν μέσῳ βαθείας καὶ ἀσελήνου νυκτὸς μετριαζομένης μόνον πρὸς βορρᾶν ὑπὸ ἀμυδρῷ φωτὸς ἀνερχομένου ἐν εἰδεί τοῦ ὑπεράνω σκοταίτου τομῆος καὶ ἐκπέμποντος εἰς τὰ ὕψη τῆς ἀτμοσφαιρας ἑλαφρῶς ροδόχρους καὶ ὑποπρασίνους ἀκτῖνας, αἵτινες φάνονται ὡς οἱ παλμοὶ ἀγνύστου τινὸς ζωῆς. Ὁ πατὴρ τῆς Ἰκλέας παρὼν κατὰ τὴν πλήρῳσιν τοῦ ἀεροστάτου οὐδὲν ὑπόπτειν τὴν ἀναχώρησιν τῆς θυγατρὸς του. Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ στιγμὴν εἰσῆλθεν ἐκείνη εἰς τὴν λέμβον, δῆθεν ὅπως περιεργασθῆ, ὅτε δι' ἐνὸς νεύματος τοῦ Σπέρου τὸ ἀερόστατον ἀνῆλθεν, ὑψοῦμενον βραδέως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπεράνω τῆς πόλεως Χριστιανίας, ἥτις ἐφάνετο κάτωθεν τῶν δύο ἐναερίων οὐρανοῦν διαφωτισμένη ὑπὸ μυριάδων φωτῶν καὶ βαθυηδῶν, ἐφ' ἧσιν ἀπεμακρύνοντο εἰς τὸ σκοτεινὸν βάθος, ἠφανίζετο.

Ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἀερόστατον, φερόμενον ὑπὸ πλάγιας πρὸς τὰ ἄνω φορᾶς, ἤωρετο ὑπεράνω τῶν μελαίνων πεδιδάων καὶ αἱ ψυχραὶ τῆς πόλεως λάμψεις ἐξηφανίσθησαν. Ὁ θόρυβος αὐτῆς δὲν ἐξικνεῖτο πλέον μέχρις αὐτῶν. Βαθεῖα σιγῆ, ἡ ἀπόλυτος τῶν ἄνω σιγῆ, ἐκάλυπτε τὴν ἐναερίον σχεδίαν. Ἐπὶ τὸ κρᾶτος τῆς ἐντυπώσεως τῆς ἀπαραδειγματίστου ἐκείνης καὶ μοναδικῆς σιγῆς, ἔτι δὲ ἴσως καὶ τοῦ ψύχους τῆς νυκτὸς, ἴσως μάλιστα παντὸς ἄλλου τοῦ πρωτοφανοῦς τῆς ὄψεώς της, ἡ Ἰκλέα συνεσφίγγετο ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ πολμητίου ἑραστοῦ τῆς. Ἀνῆρχοντο μετὰ ταχύτητος. Τὸ βόρειον σέλας ἐφάνετο καταβαίνον, ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ

ἀστέρως ὡς χρυσοπόρφυρος κυματίζουσα σινδῶν, διαπεριμένη ὑπὸ ἠλεκτρικῶν τιναγμῶν. Διὰ μικρᾶς χρυσταλλίνης σφαιρῆς, κεκαλυμμένης ὑπὸ λαμπυρίζοντων σκωλήκων, παρατῆρει ὁ Σπέρως τὰ ὄργανά του καὶ ἐσημείωσεν τοὺς δεικνυομένους βαθμούς ὡς πρὸς τὰ προσπελαζόμενα ὕψη. Τὸ ἀερόστατον ὄλονεν ἀνῆρχετο. Ὅποια ἀμετρος χαρὰ διὰ τὸν ἐρευνητὴν! Ἐπὶ τινος στιγμῆς ἔτατο μετέωρος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βορείου σέλαος καὶ προσῆγγισεν εἰς τὴν ὕσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ὕψους αὐτοῦ, ζητήματος μᾶτην τελέτος ὑπὸ τοσοῦτον φυσιοδίφῶν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν προσφιλοῦν διδασκάλων του, τῶν «Ψυχολόγων» Εὐρυτέδου καὶ Ἀμπερου.

Ἡ συγκίνησις τῆς Ἰκλέας καθυπόστη. Ἐφοβήθη λοιπόν, τὴν ἠρώτησεν ὁ ἑραστὴς τῆς. Τὸ ἀερόστατον εἶνε ἀσφαλές, δι' οὐδὲν δυστάχμα ὑπάρχει φόβος. Τὸ πᾶν ἔχω ὑπολογίσει. Θάλομεν καταβῆ ἐντὸς μίας ὕρας. Οὐδὲ ἔχνος ἀέμου ὑπάρχει ἐπὶ τῆς Γῆς.

— Ὅχι, εἶπεν ἐκεῖνη, ἐνῶ λάμψις οὐρανοῦ τὴν περιούργα νὲ διαυγῆ ροδόχρου ἀγλήν! ἀλλ' εἶνε τόσον ἐξαισιον, τόσον ἄρατον, τόσον θεῖον! Καὶ τόσον μεγα δὲ ἐμὲ τὴν τόσον μικρὰν! Ἐρρίξα διὰ μίαν στιγμὴν. Νομίζω ὅτι σὲ ἀγαπῶ τώρα πλέον ἢ ποτε.

Καὶ περιπτυσσομένη τὸν τραχίλον τοῦ τὸν ἐνηγκαλίσθη μὲ ἐναγκαλισμὸν περιπαθῆ, διαρκῆ, ἀτελεσθέντων.

Τὸ ἀερόστατον μεμονωμένον ἐπλανᾶτο ἐν αἰγῇ εἰς τὰ ἵναρία ὕψη, διαφανῆς ἀερίου σφαῖρα περιβεβλημένη ὑπὸ λεπτοῦ μεταξίνου περικαλύμματος, οὐτινος αἱ καθετοὶ ζῶναι φάνονται ἐκ τῆς λέμβου συνενοῦμενα εἰς τὴν κορυφὴν, περὶ τὸν κύκλον τοῦ ἐπιπέδματος, ἐνῶ τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ ἀεροστάτου ἀνοοῖται εὐρέως διὰ τὴν διαστολὴν τοῦ ἀερίου. Ἡ ἐκ τῶν ἀστέρων προϊούσα πειθὴν λάμψις, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ Κορνῆλιος, ὁλῆρει ἐλλείπει τῆς τοῦ βορείου σέλαος, ὅπως διακρίνη τις τὸ σύνολον τῆς ἐναερίου σχεδίας, ἥτις, ἐξηρημένη ἐκ τοῦ δικτύου τοῦ περικαλύπτοντος τὴν μεταξίνου σφαῖραν. ἦτο προσδεδεμένη δι' ὀκτὶ στερεῶν πλεκτῶν σχοινίων διερχομένων ὑπὸ τοῦ πᾶος τῶν ἀεροναυτιῶν. Ἡ αἰγὴ ἦτο βαθεῖα καὶ μεγαλοπρεπῆς. Ἡδύνατο νὰ ἀκούσῃ τοὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν των. Καὶ οἱ τελευταῖοι ἐκ τῆς Γῆς θόρυβος ἐξηφανίσθησαν. Ἐπλανῶντο εἰς ὕψος πέντε χιλιάδων μέτρων μετὰ ταχύτητος ἀγνώστου, καθόσον ὁ ὑψιπέτης ἀνεμος παρέφερε τὸ ἐναερίον πλοῖον, χωρὶς νὰ αἰσθάνονται τις τὴν ἐλαχίστην αὐτοῦ πνοὴν ἐντὸς τῆς λέμβου, τὸ δὲ ἀερόστατον κατεκλύετο ἐντὸς τοῦ κινουμένου ἀέρος, ὡς ἀπλοῦν μόριον σχετικῶς ἀκίνητον ἐντὸς τοῦ παρασύροντος αὐτὸ ρεῦματος. Μόνον κάτοικοι τῶν ὑψηλῶν ἐκείνων χωρῶν οἱ δύο ἀεροπόροι ἀπέλαυον ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης τῆς ἐξαισίας ἰδούσης, τὴν ὅποιαν γνωρίζουσι οἱ ἀεροναυταί, εἰσπνέοντες τὸν ζωογόνον ἐκεῖνον καὶ ἑλαφρὸν ἀέρα, δεσπόζοντες ἐπὶ τῶν γηομαλῶν χωρῶν, ληρομονοῦντες ἐν μέσῳ τῆς σιγῆς ἐκείνης τοῦ διαστήματος ὅλας τὰς χυδαίουτητας τῆς ἐπιγείου ζωῆς, καὶ πλοῦν ἢ ὅσον οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτῶν ἐξετίμων τὴν μοναδικὴν ἐκείνην θέσιν, διπλασιαζοντας καὶ δεκαπλασιαζοντας τὰ θελητήρα αὐτῆς διὰ τοῦ συναίσθηματος τῆς ἰδίας τῶν εὐτυχίας. Ἡμίλιον χαμηλῆ τῆ φωνῆ, ὡσεὶ ἐφοδοῦντο νὰ ἀκουσθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων καὶ ἴδωσιν ἑξαφανιζόμενον τὸ μαγικὸν θελητήρα, τὸ ὅποσον τοὺς ἐκράτει μετέωρους παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ οὐρανοῦ. Αἰγνίδιοι λάμψεις ἐνόησε, ἀκτίνες τοῦ βορείου σέλαος, ἐφθάνον μέχρις αὐτῶν, μεθ' ἧς τὸ πᾶν μετέπιπτον εἰς βαθύτερον καὶ ζοφερότερον σκότος.

Οὕτω περιεπλόοντο εἰς τὸ ἀστρῶν ὄνειρόν των, ὅτε κρᾶτος αἰφνίδιος προσέκρουσεν εἰς τὰς ἀκόας των ὡς ὑπόκωφος συριγμῆς. Ἦκουσαν, ἐκυψάν ἀπὸ τῆς λέμβου, εἶταν τὸ οὐδ. Ὁ κρᾶτος ἐκεῖνος δὲν προήρχετο ἐκ τῆς Γῆς. Ἦτον ἀρα γὰρ ἠλεκτρικὸς τις μορμυρισμὸς τοῦ βορείου σέλαος; Ἡ μαγνητικὴ τις καταγίγεις εἰς τὰ ὕψη, καὶ πλοῦν ἢ ὅσον οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτῶν ἐξετίμων τὴν μοναδικὴν ἐκείνην θέσιν, διπλασιαζοντας καὶ δεκαπλασιαζοντας τὰ θελητήρα αὐτῆς διὰ τοῦ συναίσθηματος τῆς ἰδίας τῶν εὐτυχίας. Ἡμίλιον χαμηλῆ τῆ φωνῆ, ὡσεὶ ἐφοδοῦντο νὰ ἀκουσθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων καὶ ἴδωσιν ἑξαφανιζόμενον τὸ μαγικὸν θελητήρα, τὸ ὅποσον τοὺς ἐκράτει μετέωρους παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ οὐρανοῦ. Αἰγνίδιοι λάμψεις ἐνόησε, ἀκτίνες τοῦ βορείου σέλαος, ἐφθάνον μέχρις αὐτῶν, μεθ' ἧς τὸ πᾶν μετέπιπτον εἰς βαθύτερον καὶ ζοφερότερον σκότος.

Ἐτε δὲ τὸ ἐπιπέωμα ἦτο ἡμιάνοικτον ἀφ' ἐαυτοῦ, εἴτε διότι κινουμένοι εἶχον ἐπιφέρει τῶν ἐπὶ τοῦ σχοινίου, τὸ ἀερίον ἐξέφρουεν!

Ὁ Σπέρως ἐνόησεν ἀμέσως τὸ αἶτιον τοῦ ἀνησυχητικοῦ ἐκείνου κρᾶτος, ἀλλὰ μετὰ τρόμου, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ κλεισθῆ πάλιν τὸ ἐπιπέωμα. Παρετήρησε τὸ βαρύτερον, ὅτι ἤρχετο νὰ ἀνῆρχεται βραδέως. Τὸ ἀερόστατον λοιπὸν ἤρχετο νὰ καταβαίη. Καὶ ἡ πτώσις, τὸ πρῶτον

ἠκούσθη εἰς τὰς ἀκόας τῆς πόλεως, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

βραδέα, ἀλλ' ἀναπόφευκτος, ἔμελλε νὰ βαίη ἀβάνουσα κατὰ λόγον μαθηματικῶς ἠριζόμενον. Κατασκοπῶν τὸ κάτωθεν διάστημα, εἶδε τὰς φλόγας τοῦ βορείου σέλαος ἀνακαλυπόμενας εἰς τὸ διαυγὲς κάτοπτρον ἀπείρου τινὸς λίμνης.

Τὸ ἀερόστατον κατήρξετο μετὰ ταχύτητος καὶ δὲν ἀπέχετο πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἰδάφους. Διατηρῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ὄλονεν τὴν ἀταραξίαν, ἀλλὰ μὴ φανταζόμενος ποσὸς τὴν ἐπικείμενην καταστροφὴν ὁ δυστυχὴς ἀεροπόρος ἐρρίψε διαδοχικῶς ἀπὸ τοῦ χείλους τῆς λέμβου τοὺς ἀπομείναντας δύο σάκκους τοῦ ἔρματος, τὰ σκεπᾶσματα τὰ ὄργανα, τὴν ἄγκυραν καὶ ἐκένωσε τὴν λέμβον, ἀλλ' ἡ ἀνεπαρκὴς αὕτη ἐλάφρυνσις συνετέλεσε μόνον εἰς τὸ νὰ βραδύνῃ πρὸς στιγμὴν τὴν κτηθεῖσαν ταχύτητα. Καταρχόμενος ἦδη ἡ μάλλον πίπτου μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος τὸ ἀερόστατον μόλις ἀπέχετο ἑκατοστούσας τινὰς μέτρων ὑπεράνω τῆς λίμνης. Σφοδρὸς ἀνεμος ἤρχετο νὰ πνέη ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ νὰ συρίττη εἰς τὰ ὑπὸ των.

Τὸ ἀερόστατον ἐστραβιλίζετο περὶ ἑαυτὸ, ὡσεὶ παρεφέροτο ὑπὸ αἰφρονος. Ἀέφνης ὁ Σπέρως ἠσθάνθη βίαιον τινὰ ἐναγκαλισμὸν καὶ φίλημα ἐπιόντων εἰς τὰ γέλη. «Διδάσκαλέ μου, θεὸ μου, σὺ, ὅστις εἶσαι τὸ πᾶν δι' ἐμὲ, σὲ ἀγαπῶ» ἀνέκραξεν ἐκεῖνη. Καὶ ἀποθέσασα δύο σχοινία ἐρρίψε εἰς τὸ κενόν.

Τὸ ἀερόστατον ἀνακουφισθὲν ἀνῆλθεν ὡς βέλος ὁ Σπέρως ἐσάθη.

Ἡ πτώσις τοῦ σώματος τῆς Ἰκλέας εἰς τὸ βαθύ ὕδωρ τῆς λίμνης παρήγαγεν ὑπόκωφόν τινα κρότον, παρεδόξον, φοβερὸν ἐν μέσῳ τῆς νυκτερινῆς σιγῆς. Παράρρον ἐκ τοῦ ἄλλου καὶ τῆς ἀπελπισίας, ἀσθάνομενος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ἀνορθωμένως ἐπὶ τοῦ κρανίου του, ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς καὶ οὐδὲν βλέπων, ἐπαναφερόμενος ὑπὸ τοῦ ἀεροστάτου εἰς ἐπίκαινα τῶν χιλίων μέτρων ὕψος, ἀνηρτήθη ὁ Σπέρως ἐπὶ τοῦ σχοινίου τοῦ ἐπιπέδματος ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου νὰ μεταπέσει εἰς τὸ σημεῖον τῆς καταστροφῆς. Ἀλλὰ τὸ σχοινίον δὲν ἐνῆρχετο. Ἦξήτησε, ἐψηλάφησεν εἰς τὰ γέλη. Ἐπὶ τὴν χεῖρά του συνέψυχε τὸν μικρὸν πλόον τῆς προσφιλεστάτης μνηστῆς του, ὅστις ἔμεινε περιπαλῆθεις εἰς τὸν σχοινίον, ἐλαφρῶς, μισροδόλος πέπλος, ὅλος ἀποπνέων ἐπὶ τὴν μεθυστικὴν εὐωδίαν τῆς ὕρας συντροφίου του. Παρετήρησε καλῶς τὰ σχοινία, ἐνόησεν, ὅτι ἀνέβησεν τὰ ἴχνη τῶν ἐσφιγμένων ἀβρῶν χειρῶν τῆς καί, ἐπιθέτων τὰς χεῖρας εἰς τὴν θέσιν, ὅπου μίαν στιγμὴν πρότερον ἡ Ἰκλέα ἐσθῆριζε τὰς ἰακὰς τῆς, ἐξεπενδύσθη εἰς τὸ κενόν. Ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὁ εἰς τῶν ποδῶν του περιεπλήθη εἰς τὸν σχοινίον. Ἀλλ' ἔχε τὴν δύναμιν νὰ τὸν ἀποσπᾶσῃ καὶ ἔπεσε εἰς τὸ διάστημα στραβιλίζομενος. Ἡσθάρρον ἀλειυτικῶν, παριστάμενον ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄραματος, ἐνέτεινε τὰ ἱστία του καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος τῆς λίμνης, ὅπου ἐκρημίσθη ἡ νεάνις καὶ κατέσβεσε νὰ τὴν ἀνέσρῃ καὶ τὴν παραλῆθῃ. Δὲν εἶχεν εἰς ἐκπνεύσει. Ἀλλ' ὅλα αἱ περιβάλλει, ὡς τῆ ἐπαυφίσευσαν, δὲν ἴσχυον νὰ τὴν λυτρώσῃσι τοῦ πυρετοῦ, ὅστις τὴν κατεῖχε καὶ τὴν κατεβίβρωσεν. Οἱ ἀλιεῖς προσώρμισαν τὴν πρῶταν εἰς μικρὸν λιμένα τῶν ὄχθων τῆς λίμνης καὶ τὴν μετέφερον εἰς τὴν πενήγρον των καλυθὴν ἀναίσθητον ὅλας τῶν γενομένων. «Γεώργιε, Γεώργιε» τοῦτο μόνον ἐφώνει ἀνοίγουσα τοὺς ὀφθαλμούς. Τὴν ἐπιόσσαν ἤκουσε τὸν κώδωνα τοῦ γυρίου ἤχροντα πνευθίμως. «Γεώργιε», ἐπανελάμβανε, «Γεώργιε». Βίβην ἀνευρεθῆ τὸ σῶμά του ἐν καταστάσει ἡμέρου μάχης εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τῆς ὄχθης. Ἡ πτώσις του ἀπὸ ὕψους πλείονος τῶν χιλίων μέτρων εἶχεν ἀρχίσει ὑπεράνω τῆς λίμνης, ἀλλὰ τὸ σῶμα, διατηρῶν τὴν ἠριζόντιον ταχύτητα τὴν κτηθεῖσαν ὑπὸ τῆς φορᾶς τοῦ ἀεροστάτου δὲν ἔπεσε καθέτως, ἀλλὰ κατήλθεν ἐγκλίτως, ὡσεὶ διωλίσθησε κατὰ μῆκος σώματος τινος, ἀκολουθοῦντος τὴν πορείαν τοῦ ἀεροστάτου καὶ κατέπεσε ὡς μάζα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ριφθεῖσα εἰς λειμῶνά τινα παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης. Ἐπαφῆκε τὰ ἴχνη του βαθείως εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἀνεπήδησε πλέον τοῦ ἐνὸς μέτρου ἄνω τοῦ σημείου τῆς πτώσεως. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ὁσᾶ του συνετρίβησαν εἰς κῆνον καὶ ὁ ἐγκέφαλος ἐξεχθῆ τοῦ μετώπου. Μόλις δὲ ὁ λάκκος του ἐκλείσθη καὶ ἔμελλον νὰ σκῆψωσι παρ' αὐτὸν τὸν τῆς Ἰκλέας ἀποθανούσης, ἐνῶ τὰ χεῖρά της ἐφάνον με ἐσθεμένη φωνὴν «Γεώργιε, Γεώργιε».

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως. Ἡ Ἰκλέα ἐπὶ τῆς λέμβου, ὡσεὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἦτο ἀκούσιμος ὁ ἦχος τῆς πτώσεως.

κῶντες παρὰ τὰς ὄχθας τῆς ὕρας λίμνης Ἰουρὶ-μυρῶν διατηρῶν ἐν ταῖς καρδίαις των τὴν μαλαχολογικὴν ἀνάμνησιν τῆς καταστροφῆς, ἥτις ἀπέβη σχεδὸν μολῶδες, καὶ δεικνύουσι πάντοτε τὸν ἐπιτύμβιον λίθον εἰς τὸν ἰδοῦσάν, ἀναπολήσεις εἰς τὴν μνήμη τὸν λυτρῶν πόθον περὶ τοῦ ἑξαφανισθέντος ὄνειρου.

Σ. Ι. ΒΑΙΑΔΗΣ.

Ο ΠΛΑΣΤΗΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ.

II.

Ὁ Μάρκελλος Αεροθ ἦτο ζωγράφος. Εἰκοσιπενταετής, ὀλίγον ἐρωστικός, φαντασιόπληκτος, εἶχε καὶ μικρὰν δόξαν εὐπιστίας, κροπτομένην ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἐπιδητικῶν. Ἐπίστευεν ὅτι ἑποπρορισμένος νὰ λάβῃ τὸ μῆγα βραβείον τῆς Ρώμης ἐν τῇ ζωγραφικῇ καὶ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη διηγωνίσθη. Τὸ πρῶτον ἔτος ἀποτυχῶν δὲν ἀπεθαρρῶνθη ποσῶς, ὅτε ἠλάττωσε τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐμπιστοσύνην, διότι ἐσκέπτετο ὅτι εἶναι κῆνιον τοῦ ἐπιτυχεῖν ἅμα τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ. Τὸ δεύτερον ὅμως ἔτος, κατ' ἢ ἐκ τῶν διαγωνισμῶν ἐξῆλθε τὸ αὐτὸ φέρον ἀργητικὸν ἀποτέλεσμα, ἤρξατο νὰ κατέχηται ὑπὸ λυτρῶν σκέψεων.

Ἐπὶ εἰκοσι καὶ τέσσαρας ὕρας, κατ' ἢς διαρκεῖ ὁ διαγωνισμὸς, δύνανται τις νὰ καταρῆται τοὺς κριτὰς. Ὁ Μάρκελλος ὅμως κατάρθωσε νὰ παραμείνῃ πλείωτερον ἐν τῇ αἰθούσῃ, ὑβρίζων κατὰ μόνος, θορυβῶν, ὀμιλῶν περὶ μεροληψίας καὶ σκανδάλων. Ἀφοῦ μεγάλῳν κατηνάλωσεν ἐν ταύτῳ ὄσον εὐγλωττίας— πάντοτε δὲ εἶναι τις εὐγλωττος ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν— ὁ νεαρὸς ζωγράφος ἠσχύνθη ὀλίγον ἑαυτὸν μετέθῃ ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς τὴν ἐσοχὴν διὰ νὰ καθυσυχῆσῃ καὶ ἐπανήλθε σώφρων μὲν, ἀλλ' εἰς ἄκρον τεθλιμμένως.



ἐφ' οὐ οὐδεμία ἐφαίνεται πτυχή. Ἐφ' ἑρην ὑποδήματα δεδεμένα διὰ λεπτοῦ μάντος, τὰ δὲ κομβία τοῦ ὑποκαμίσου αὐτοῦ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων ἀδαμάντων.

Ὁ Μάρκελλος ἐχαίρειται, ὁ δὲ ξένος ὅστις, βεβαίως δὲν ἦτο Γάλλος, ἀπήντησεν εἰς τὸν χαριετισμὸν δι' ἄκαρπας κινήσεως τῆς κεφαλῆς. Ἰσχυραὶ τὸ πρὸ πάντος εἰς τὴν ταχὴ καὶ κύκλω προσβλέποντι τῷ βλέμματι ἐξέτασαν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ εἶτα τοῦ ζωγράφου αὐτοῦ. Οἱ ζωγράφοι ὀφθαλμοὶ ἐφαίνοντο πύχιστον ἐκ τῆς ἐξέτασεως ταύτης. Ἐν τούτοις τὸ ἐργαστήριον δὲν εἶχε πλουσίαν διακόσμησιν, ὁ δὲ ζωγράφος λίαν σκανδαλισθεὶς ἐκ τῆς σιωπῆς ταύτης, ἀκνήσας, δυσχερῆσθαι δὲ συνίκα διὰ τὸν τρίπον κατ' ὄν ἀπιδόθη αὐτῷ ὁ χαριετισμὸς αὐτοῦ, προσέλαβεν ὕψος λίαν ὑπερπτικὸν καὶ ὀλίγον ἐνθαρρυντικόν.

— Εἰς τί ὄμιλω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας, κύριε; ἠρώτησεν ἐπὶ τέλους παρατηρήσας ὅτι ὁ ξένος ἐκείνος ὁ φέρων κομβία ἀδαμάντινα ἐφέρετο ὡσαύτως εὐρίσκειτο ἐν τῷ σίμα αὐτοῦ. Ἐν τούτοις οὗτος, κατέλαβε τὴν ὑπέρχουσαν μίαν μόνην ἔδραν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦς θόλους τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐξηκολούθη δὲ ἐπισκοπήσεις αὐτῶν.

Ἄντι πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ὁ ξένος ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου αὐτοῦ χρυσοφύλλιον ἐκ ρωσικοῦ δέρματος καὶ ἀρῶν ἐξήτασεν ἐπὶ τινος στιγμῆς ἐν τῇ καὶ μετὰ μεθόδου ἀνὰ μέσον πολλῶν ἐγγυρῶν, ἔλαβεν ἐν ἐπισκεπτῆριον. Ἦτο τὸ ἐπισκεπτῆριον μεγάλου ἐμπόρου εἰκόνας, ὅστις συνίστα εἰς τὸν νεαρὸν ζωγράφον τὸν κύριον Κύρον Μάκφερσον ἐκ Νέας Ἰόρκης. Ὁ Μάρκελλος αὐθαρῶς μετέβλεπεν ὕψος καὶ ιδέας, ἔκρινε δὲ μάλιστα ὅτι τὸ νὰ φέρῃ ὁ ἄγνωστος ἀδαμάντινα ἀντὶ κομβίων δὲν ἦτο κακόν, ἀλλ' ὅτι ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπαίτησις τοῦ συρμού, καὶ ἐλυπεῖτο πολὺ διότι ἐπὶ τοῦ πίνακος ἐνθὴ τοποθετοῦνται αἱ εἰκόνας δὲν ἔτι εἴς τινος ἀποπεραιτωμένην εἰκόνα ὅπως γαργαλίση τὸν πλοῦσιον ἀγοραστὴν.

— Ὁ συνιστῶν μοι εἶπεν ὅτι ὀμιλεῖτε τὴν ἀγγλικήν, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ ἐπισκεπτὴς προτέρων ἀθλιότατα τὴν γαλλικὴν.

Τότε ὁ Μάρκελλος ἐνεθυμήθη ὅτι πράγματι μὲ τῶν ἡμερῶν ἐνάπιον τοῦ ἐμπόρου εἰκόνας, εἶχεν εἶπει, ὅπως ἀρρημένους διακετῶν ὅτι ὀμιλεῖ τὴν ἀγγλικήν, ἐπειδὴ δὲ ὀμιλῶν περὶ αὐτοῦ εἶχε πάντοτε τὴν συνήθειαν νὰ μὴ ἀναγῆ οὐδεμίαν περικυκλολογίαν, ἣν πικρῶς εἶχεν εἶπει ποτὲ, ἀπήντησεν ἀγγλιστὶ κατὰ τὴν ἐρωσίαν.

— Ὅμιλῶ ὀλίγον.

Ἄνεκασθη τὸν μειδιᾶν ἐπερῆν πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τῆς ἔδρας τοῦ ἐξηρημένου χεῖλους τοῦ ἐπισκέπτου.

Τότε ὀμιλῶν βραδέως καὶ ὑψῶν τὴν φωνήν, ὡς πρῶττοι τις συνήθως ἐν προφορῇ περιπτώσει, ὁ ξένος εἶπεν αὐτῷ αὐταῖς λέξεσιν.

— Δὲν ἠθέλησα νὰ παρακλῶ διεραμνέει διότι μοι ἀρέσει νὰ διαπραγματεύωμαι τὰς ὑποθέσεις μου μόνος μου. Ὅταν δὲν με ἔνοιατε διαφαστῆ με καὶ τότε θὰ γράφω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ νὰ εἶπω, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ ἔνοοοσι πολλῶν καλλίτερον τῶν ὠτων. Συγκατατίθεσθε ν' ἀναχωρήσετε αὐριον διὰ τὴν Ἀμερικὴν;

Ὁ Μάρκελλος ἀνετιλύθη ἐπὶ τῆς ἔδρας αὐτοῦ. Βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶπῃ τις μετὰ μεγαλειότητος τῆς τοῦ ξένου γαλλῆνος ἀερεσθεῖ νὰ συμπόζωμεν εἰς παρακείμενον ξενοδοχεῖον;

— Διὰ τὴν Ἀμερικὴν; εἶπετε, αὐριον; εἶναι ἀδύνατον.

— Καὶ διὰ τί; δὲν εἶσατε γυνὴ καὶ ἐπομένως δὲν ἔχετε νὰ πληρώσατε τρικοντάδα κιβωτίων ἀπὸ κουρέλια. Θέσατε μόνον μερικὰ ἀσπρόρουχα εἰς ἓν μικρὸν κιβώτιον καὶ εἰς φθάνει. Εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην εὐρίσκειτε ὅ, τι θέλετε.

— Δὲν εἶπα ἐννοῶ.

— Θέλετε νὰ εἰσαγάγωμεν διὰ νὰ ἐνοήσατε καλλίτερα;

Καὶ ἦδη ὁ Ἀμερικανὸς ἐξήγαγε χρυσοῦν μολυβδοκόνδυλον καὶ ἠτομίζετο νὰ γράψῃ.

— Ὅχι, ὄχι! ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἐννοῶ εἶναι διατὶ θέλετε νὰ με σύρῃτε μέτροι τῆς Ἀμερικῆς!

— Βλέπω καὶ με διακόπτετε αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ καταλλήλος τρόπος διὰ νὰ ἐνοήσατε. Λοιπὸν προσέξατε καλῶς εἰς τὰς ἐκφράσεις μου καὶ παρατηρεῖτε με εἰς τὸ πρόσωπον διὰ νὰ ἐννοῶ ἐκ τῆς μορφῆς σας ἂν ἐνοήσατε καλῶς τὰ λεγόμενά μου. Ἦ τέχνη σας εἶναι νὰ κίνησατε εἰκόνας. Ἔχει καλῶς. Ἔγω ἔχω ἀνάγκην πολλῶν εἰκονογραφῶν, ἡ δὲ πατρίς μου ἐθέσπισε μεγάλους φόρους ἐπὶ τοῦ εἰδούς τούτου τῶν ἐμπορευμάτων. Ἦτο δικαιοσύνη σας καὶ τὸ ἐπράξεν, ἀλλ' ὅπως ἂν ἐθελήσατε εἶναι δυσχερῆσεν καὶ ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ νὰ δαπανῶ ἀνωφελῶς. Ἐκαστὴ λογαριασμὸν ὅτι τὸ ταξιδίον καὶ ἡ τροφὴ σας δὲν θὰ με κοστίσουν 33 ρῆ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰκόνας τὰς ὅποιαις θὰ εἰσαγάγωμεν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἀμερικανὴν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Δὲν εἶσατε εἰς τὸν ζωγράφον, ὅστις εἰργάζετο δι' αὐτόν ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπέθανεν. Ὁ ἐμπόρος τῶν εἰκόνας εἶπε ἀνέστησε διότι ὀμιλεῖτε τὴν ἀγγλικήν, εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν ὀμιλεῖτε πολὺ ὀλίγον, ἀλλ' ὅπως ἂν εἴπατε. . . Μοι εἶπεν ὅτι ἔχετε χρέη. Ἄ! εἰς ἐπιείκεια διότι μοι εἶπεν αὐτὸ ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἐμπόροι τὰ κηδεύουσι ὅλα. Ἐπίσης μοι εἶπεν ὅτι μολοντοῦ δὲν εἶσατε ἐκτακτὸν τι, ἔχετε ὅμως ἱκανὴν ἔδραν διὰ νὰ κίνησατε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλω. . . Μὴ θυμώσατε, διότι θὰ χρεωσθῆ καὶρός νὰ εἰσαγαφῆ καὶ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ γίνω. Χρεωσθῆμι εἰκόνας πικρῶς συμμοῦ πολὺ σκιερῆς, θὰ με ζωγραφίσαιτε τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων μου.

Ὁ Μάρκελλος ἐντρομος προσέβλεπε μετ' ἀνησυχίας τὴν θύραν τοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ, διότι ἀναμνηστικῶς εἶχεν ἀπέναντι του φρενοδραστή τινος, οἱ δὲ φρενοδραστῆς εἶσαν ἐπιφοβοί. Ὁ φρενοδραστὴς ἤρξατο νὰ μειδιᾷ ἐπιχαίρειως, διὰ τὸν τρόπον ἐμφανίζοντος ἀνθρώπου λεπτῆς συμπεριφορᾶς.

— Ἐκπλήττεσθε ἐπὶ τοῖς λεγομένοις μου; Καὶ ὅμως ἔχετε ἄδικον. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν προγόνους, με μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν τοὺς γνωρίζουν, ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ τοὺς γνωρίσω. Ἀναμνηστικῶς οἰκίσαν ἡ μὲλλον πύργον, ὅπως λέγετε εἰς ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἀπαραλλοκτῶς με ἓν πύργον κείμενον ἐν Λοζῶ, τοῦ ὅπου μοι διαφεύγει τὸ ὄνομα. Εἶναι ὀρασιότατος καὶ με ἐκόςτισεν ἀκριβῶς, περὶ τὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας δολλαρίων. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει μεγάλη αἰθουσα, τῆς ὁποίας ἡ ὄρασις εἶναι κεκοσμημένη διὰ ζυλίνο πλυσίδου βεβαμμένου καὶ κεχρωσμένου ὁ ἀργιτέκτων θεωρεῖ αὐτὸν λίαν ὑπερήφανον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὄρασις ἐκείνης. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ ὑπάρχουσιν ἐπίσης τρικοντάδα ὀμοῦ μικρὰ κόγχαί προωρισμένα νὰ δεχθῶσιν ἱσχυρῶς εἰκόνας, τὰς ὅποιαις θὰ ζωγραφίσαιτε. Ὁ ἐμπόρος τῶν εἰκόνας μοι εἶπεν ὅτι εἰς τὴν πατρίδα σας ἡ ζωγραφικὴ ἐξασκεῖται καὶ κατὰ τὸν παλαιὸν καὶ κατὰ τὸν νέον συρμόν. Φαίνεται ὅτι ὁ φίλος μου, ἐκεῖνος ὅστις με εἶχε συστήσει τὸν εἰδόν. Ἐκεῖνος ζωγράφον, ὁ ὅποιος διήρχετο τὸν βίον ζωγραφίζων προγόνους διὰ τὴν Ἀμερικὴν, — εἶχεν ἀγοράσει πολλὰς εἰκόνας ἀρχαίων διασῆμων ζωγράφων πωληθείσας ἐν τινι ἐργοστάσιῳ ζωγράφου ἐν Παρισίοις. Μοι εἶχον εἶπει τὰ ὀνόματα τῶν ζωγράφων, Ραφαήλ, Τιτιανός. . . (ἔάν ὅμως ἀπατώμαι εἰς τὰ ὀνόματα δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττεσθε διότι ἐγὼ δὲν ἐννοῶ ἀπ' αὐτὰ τίποτε) Βερωνέζης, Βᾶν Δού, Ριμπέρα καὶ ἄλλα ἀκόμη. Σὺς λοιπὸν ἐκαστὴν εἰκόνα θὰ ὑπογράψαιτε δι' ἐνὸς ὀνόματος διασῆμου ζωγράφου, πρὸ πάντος εἰς παρακαλῶ νὰ μεταχειρίζεσθε σκιερὰ χρώματα. Μὴ λυπεῖσθε τὴν δαπάνην. Ὅταν τις ἀπορασίη νὰ κάμῃ διὰ τῆς ζωγραφικῆς ν' ἀναζῶσιν οἱ πρόγονοί του, πρέπει νὰ τοὺς περιποιηθῆ καλῶς πρέπει.

Ὁ Μάρκελλος, ὅστις συνέσφιγγε τὸ χεῖλην του διὰ μὴ γελᾶσαι, ἤρξατο ἐπὶ τέλους νὰ γελᾷ τὸσον θυρωδῶς καὶ ἐπὶ μα-

κρὸν, ὡστε ὁ Ἀμερικανὸς χωρὶς ποσῶς νὰ ἐκπλαγῆ ἐμειδίσαεν. Εἶτα δὲ, ὅταν ὁ νεαρὸς ἀνὴρ ἐκπέλασε μικρὸν τὴν τακτικὴν αὐτοῦ φρενογονωσίαν, ἐξηκολούθησε.

— Ναι, ἐννοῶ, αὐτὰ εἰς φαίνονται λίαν παράδοξα. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ εἶναι σπουδαιότατον εἶναι ὅτι ἐκάστη κόγχη τὴν ὅποιαν δόνασα νὰ ζωγραφίσαιτε ἔσον τὸ δυνατόν ταχέως, διότι δὲν ἐπιμένω νὰ ἔχω ἀριστουργήματα, θὰ εἰς πληρωθῆ πρὸς γίλια πεντακόσια φράγκα. Διὰ νὰ περατώσατε ἅπαν τὴν ἐργασίαν δὲν θὰ εἰς χρεωσθῆ ἔργασια πλέον τῶν εἰς ἡ ὁατὸ τὸ πολὺ μνησῶν, καὶ κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ διαμονῆς σας δὲν θὰ ἔχετε καμμίαν δαπάνην. Τοιούτῳτρόπως, ὅταν ἐκπέλασα, θὰ δυννηθῆτε νὰ πληρώσατε τὰ χρέη σας. Ἐάν εἰσαίτε ἐγγύμηνος, ὅσον δὲ δὲ ἐμὲ εἰς ὑπόσχεσιν νὰ εἶμαι, κανεὶς δὲν θὰ μὴ τι εἶδους ἐργασίαν θὰ κίνησατε ἐν Ἀμερικῇ, ἐπομένως θὰ δυννηθῆτε νὰ διελθῆτε τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου σας ἐνασχολούμενος εἰς ἔργα μεγάλης τέχνης, ὡς λέγουσιν, ἐάν εἰς ἀρέση. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἰς ζήτησιν εἶναι νὰ ἐργάζεσθε ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, νὰ κλεισθῆτε εἰς τὸ μέγαρόν μου, νὰ μὴ ἀφήσατε κανένα νὰ ἰδῆ τι πράττετε καὶ νὰ φυλάξαιτε τὰ πράγμα μου, ὡς θὰ πρᾶξω καὶ ἐγὼ. Θέλω νὰ χαριεντισθῶ μετὰ τῶν προγόνων μου, δὲν θέλω ὅμως νὰ πρᾶξω ἐν τῷ αὐτῷ καὶ οἱ ξένοι. Ἄς περιμένουν οὗτοι νὰ ἰδοῦν ὅποιον ἀποτέλεσμα θὰ ἐξασκῆσιν οἱ πρόγονοί! Ἐπὶ τέλους μήπως τὰχα δὲν εἶναι δυνατόν ἐγὼ ὁ Κύρος Μάκφερσον νὰ ἔχον προγόνους;

III.

Τὸ ἀνήκουστον ὅμως, γελῶν καὶ ἀποκῆμα ἀσθενούντος νοδὲ ἔργον τοῦτο, ὅπερ προῦξένειν ἄπλετον γέλωτα εἰς τὸν νέον Λερωθ, ἐπραγματοποιήθη. Ὅταν ὁ Κύρος Μάκφερσον ἀπεφάσιζε νὰ πρᾶξῃ τι, ἔβαινε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν σκοπὸν. Δὲν ἀπεθαρρύνετο εὐκόλως, ἦτο ὑπομονητικὸς καὶ λίαν πείσιμων, παρετήρει τοὺς ἄλλους γελῶντας καὶ ἔβαινε αὐτοὺς ἡσύχως νὰ γελῶσιν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξηκολούθη ἀταράχως τὸν δρόμον του. Ὁ Μάρκελλος δὲν ἠναγασθῆν ν' ἀσχοληθῆ εἰς οὐδέν. Χάρις εἰς τὰς ὀδηγίας τοῦ ἐμπόρου εἰκόνας, μέγα κινώσιον πλῆρες ἡμισιμῶν, ὀπλισμῶν, καὶ παντοσείδων ἀρχαίων ἀντικειμένων, εὐρίσκειτο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἐν τῷ μέσῳ τῶν λοιπῶν ἀποσκευῶν, ὅταν ἐσῆμανεν ἡ ὄρα τῆς ἀπελεύσεως. Ὁ Μάρκελλος ἐξεπλάγη λίαν ἰδὼν ὅτι αἱ παραχωρηθείσαι αὐτῷ εἰκοσι τέσσαρες ὄραι διὰ τὰς περιτομασίας ταύτας ὑπερήρκεσαν. Ἄλλως τε, τὸ διάστημα μίσης ἡμέρας εἶναι λίαν ἐλαστικὸν καὶ δύναται τις νὰ διαπράξῃ πολλὰ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα.

Αἱ ἐννεα ἐπικολουθήσασαι ἡμέραι ἔμειναν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Μαρκελλου, ὡς τραυματικῶς ἐμειλίχτης. Ἦτο ταξιδίον ὑπῆρξεν ἀθλιόστατον καὶ ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῆς ναυτιλίσεως. Ὁ Μάκφερσον, ὅστις οὐδὲν ἐπαθε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τὸν παρεπεισέτο διδῶν αὐτῷ καμπάνιτην μετὰ πάγου ἀντὶ παντὸς ἄλλου φαριμάκου, ὅταν δὲ ὁ Γάλλος ἤρξατο ἀναρρυνθῶν, ἔμεινε διαρκῶς παρ' αὐτῷ. Ἦ τρικυμία διήρχετο σχεδὸν κατ' ὅλον τὸν διάπλουν, ὁ δὲ Μάρκελλος, ἐν τῷ μεταξύ ὑποφέρων, ἔσχε τὴν εὐκαρίαν ν' ἀκούσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ αὐτοῦ, διηγουμένην ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου.

Ὁ Κύρος Μάκφερσον κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ὑπέφερε πολλὰ. Τέλος μετὰ τινος φίλου, ὅστις ἐγένετο συνταίρος αὐτοῦ, ἀνέυρε καὶ ἐξεμεταλλεύθη μεταλλεῖον ἀργύρου ἐν Νεβάδα. Ἦ περιουσία αὐτοῦ ἦτο τὸσον μεγάλη, ὡστε ὁ Μάρκελλος παρετήρει αὐτὸν ἀγρίως.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁ ἔχων κολοσσαῖα εἰσοδήματα εἶχεν ἐν τούτοις ἀπλουσιότητος εἶς, ἡγάπα νὰ ὑπερηθῆ αὐτὸς αὐτὸν ἢ νὰ ὑπερηθῆται παρ' ἄλλων, ἀνελάμβανε πολλὰς γεγανθιαίας ἐπιχειρήσεις καὶ ἐγίνοντο εἰς ποίαν τιμὴν πωλοῦνται καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ λαμποδέται, ἠγέρετο κατ' ἐκάστην προίαν τῆ πέ-

πη ὄρα καὶ εἰργάζετο πλείτερον παρ' ὅτε ἰθαφεί αὐτοῦ ἐν τυχῇ κερδίον πέντε δολάρια κατ' ἐκάστην.

— Ὁ πλοῦτος, ἀπαξ ἀργίνας νὰ ἔρχεται, ἔρχεται τὰχιστα, ἔλεγεν. Ἄλλως τε ἡ πρόδος αὐτοῦ κατανοεῖται καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν ἐξ ὀυγατέρων μου. Ἦ πρωτότοκος καλεῖται Κᾶτ. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους ἡ σύζυγός μου ἔραπτε μόνη τὰ ὑποκάμισά μου. Ἦ δευτέρα— ὅταν δ' ἐγεννήθη εἶχον ἓνα σπιτάκι καὶ μίαν ὑπέρτερον— ὀνομάζεται Λευκή. Ὀλίγον κατὰ τὴν ὄρα ἡ σύζυγός μου, ἀρξαμένη ν' ἀγοράζῃ ἡμισιμῶς μεταξίνους, προσεκτίσατο αἰσθήματα ρομαντικῶς. Κατὰ συνέπειαν αἱ τέσσαρες τελευταῖαι φέρουσιν ὀνόματα ὄρατα καθὼς προωροῦμεν. Οἶον Βιολέττα, Μὰδ, Ἐβὲλ καὶ Ἰμογέντα. Ἐάν μίσης ἤρχετο καὶ καμμία ἐβδόμη, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ, ὁ ὅποιος ἀρεῖται νὰ παρυσιασθῆ, ἡ κυρία Μάκφερσον ὁ ἀνεῖληται βεβαίως τὸ καταλλήλον δι' αὐτὴν ὄνομα ἐν τῇ περσικῇ ποιήσει.

Ἄρα ὡς ἡ ναυτιλίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ σκεθῆ, ὁ Μάρκελλος εἶχε λίαν παράδοξον τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῆς ἀληθοῦς ἀπλότητος τοῦ πλουσιότητος τούτου ἀνδρός καὶ τῆς μετακοροσύνης αὐτοῦ, ἣν ἀπεκάλυπεν ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐτοιμάσῃ αὐτοῦ προγόνους. Ὁ Κύρος Μάκφερσον ἦτο ἀρκούτως ὀξύς ὡστε νὰ μετακρίνη τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδυναμίαν, ἐν τούτοις δὲν παρετίετο αὐτῆς. Ἦχαριστεῖτο μάλιστα ἐξῆλθον αὐτὴν κατὰ τὰς στιγμὰς κατ' ἄς εὐρίσκειτο ἐν διαγύσει.

— Βλέπετε; Τὰ τέκνα τῶν πτωχῶν, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἀθῆματα, ζηλεύουσι τὰ ἀθῆματα τῶν τέκνων τῶν πλουσίων μᾶλλον τῶν καλῶν αὐτῶν φαγητῶν καὶ τῶν ὀσμῶν ἐνδομάτου. Ἦμεῖς εἴμεθα παιδὲς φέροντες γένειον, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον εἶναι τὸ αὐτό. Τὸ εὐχρον καὶ ὄμιλον τοῦ ὀνόματος, ὁ κόπος τῶν τίτλων, τὰ ἐμβλήματα, οἱ ὄρατοι θυροὶ καὶ τὰ παρόμοια εἶναι τὰ ἀθῆματα, τὰ ὅποια ἔχει ἡ γῆραιά Ευρώπη καὶ στερομένηθα ἡμεῖς. Ζηλεύομεν τὴν εὐτυχίαν ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι τὰ ἔχουσιν, ὡς θαυμάζομεν τοὺς ἀρχαίους καθεδρικούς ναοὺς καὶ τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, οὐχὶ διότι εἶναι ὄρατα, ἀλλὰ διότι ἡμεῖς χρονολογούμεθα ἀπὸ τῆς γῆς, τὸ δὲ παρελθὸν φαίνεται εἰς ἡμᾶς ὡς τι ὑπερλαμπρὸν καὶ μυστηριώδες. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς αὐλῆς καὶ βασιλείας, εἴμεθα ὅμως ἐχθροὶ τῶν ὑπερωκεανίων δημοκρατίων, διότι ζητοῦμεν ἐκ τῆς Ευρώπης νὰ δεῖξῃ εἰς ἡμᾶς ὅτι δὲν εὐρίσκαμεν παρ' ἡμῶν. Ἐάν βλέπτε τὸσον τῶν ἡμετέρων νεανίδων νὰ συζευγνῶνται ἰταλοῦς πρίγκηπας ἢ γάλλους κήμητας, νὰ κοσμοῦσι τὸσον θυροὺς, ὡς λέγετε εἰς, πρᾶττοισι τοῦτο διότι ἐν Ἀγίῳ Πιερσίκῳ ἢ ἐν Σικάγῳ δὲν εὐρίσκειται θυροὺς, καὶ τὸ νέον τοῦ πράγματος κήμει αὐτὰς νὰ γίνωσι τὸ λογικόν. Ἦς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ ταλαίπωροι ἀποβαίνουσι δυστυχιστάτα καὶ μετανοοῦσι κατόπιν διότι δὲν ἐνυμφεύθησαν κανένα Σιάβῳ ἢ Δῶν, ἀλλὰ τότε εἶναι πλέον πολὺ ἀργά. Ἦκουσα μίαν κνίτρα νὰ ἀκαστενάζῃ ἐπὶ ταῖς συζυγιαῖς δυστυχίαις τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, διότι ἠναγασθῆ νὰ διακευθῆ νομίμως τὸν εὐγενῆ αὐτῆς σύζυγον. Εἶτα δὲ, σπογγίζουσα τὰ δάκρυά της, ἔλεγεν: αὐτὸ ὅμως δὲν τὴν ἐμποδίζει νὰ τὴν ἀποκαλοῦν ἀκόμη πριγκηπισσάνη. Ἐλπίζω νὰ μὴ ἰδῶ ποτὲ τὰς θυγατέρας μου πριγκηπισσας δυστυχῆς, ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ ταῖς προσφέρω παρρωχημένον εὐγένειαν. Εἶναι ἡ αὐτὴ τρέλλα, ἀλλὰ κατὰ ἓνα βαθμὸν κατωτέρα.

Ὁ πλοῦσιος στολισμὸς τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ἐν Νέῳ Ἰόρκῳ κατέλιπεν, ἐξέπληξε τὸν Μάρκελλον. Παρ' ἐκάστην δωμάτιον ὑπῆρχε λουτρὸν, τὰ πάντα ἦσαν κεχρωσμένα, οἱ ὑπρέται μαύροι, ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν, γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν, μακρότατος. Ἄρα τῇ ἀφίξει αὐτοῦ ὁ κ. Μάκφερσον κατέστη ἦτρον ὀμιλητικῶς καὶ ἐρᾶν πράγματι ὡς ἀνὴρ, ὅστις ἔχει ἐν χερσὶ συμβόλαιον ὅπερ ἐννοεῖ νὰ ἐκτελέσῃ. Ὁ Μάρκελλος, διὰ τὸν ὄραον τὰ πάντα ἦσαν εὐάριστα καὶ ὁ ὅποιος εὐρίσκει τοὺς πηροδορμούς λίαν παραδόξως καὶ τὰς ὄρας τῆς πόλεως λίαν συγκαταμίνας ὑπ' ἀνθρώπων τρεχόντων μᾶλλον ἢ περιπατούντων, θὰ ἠχαριστεῖτο πολὺ ἐάν ἐπὶ ὀκταήμερον ἠδύνατο νὰ δια-

σχεδόν πριν ή αρχή του έργου, ή Αμερικανός όμως δέν ήτο τής ιδέας τούτου. Αμα τή επαύριον τής αποδόσεως αυτού παρελάβε τον ζωγράφον ενόντα ήκοντα και κατέλειπεν αυτόν εν μέσση τής μυροδόλου εκ των άνθων σιγής τής έξοχικής αυτού ολίγας, ήτις ήκειτο εν ενί των λαμπροτέρων σημείων τής θαυμασίας εκείνης χώρας ήν διαρρέει ο Λούδωον.

—Ήδη εργάζεσθε. κύριε Μάρκελλε, ειπεν αυτός ή Αμερικανός, όσον δέν τό κατ'επί ούπίγω νά ενταχθώσθε τήν κυρίαν Μάρκερσων και τές εξ ουγατέρας μου.

Ο Μάρκελλος επάνεσε λίαν τήν έσωτερικήν διάταξιν του κτιρίου και ήσθάνθη έαυτον ώς πεφυλακισμένον εν τή μεγάλή επαύλει, ής άλλως ήν ο μόνος κάτοικος. Ή υπηρέτρια, ή όποία υπηρέτει αυτό ήτις είχε διαταγήν νά προμηθεύη αυτόν πάντα, ών είχαν ανάγκην, κατόκει εν δουκτικό κειμένω παρά τό μέγα κιγκλιθωτόν. Ο Μάρκελλος όμως σόν τώ εξ ήματισμών, αρχαίων όπλισμών, και βραχών φορτίω αυτού, ήτο αιχμηλωτος του άπειρομεγέθους εκείνου πύργου, όστις ήτο καθάρ ή αντιγραφή του εν Λοζ κειμένου πύργου Σενονάδ.

Απκή ήγκαταστάς εν τώ πύργω, εύρέθη έμπεριστάτος άγνωτων πώς νά άρχισή τό νέου είδους έργον αυτού και χιλιάκις μετενόησε διότι τό ανέλαθεν. Ή προσφορά υπήρξε τόσον άπρόοπτος, ή συναλλαγή έγένετο τόσον ταχέως και άπήλλασεν αυτόν τιαύτης δυσχερούς θέσεως, ώστε δέν έσκέφατο καλώς πώς θα κατώρθου τήν αυταπάτην, ήν παρ' αυτού έχέτου. Ήτο όμως ήδη άργά όπως ύπισθοχώρηση και άπερράσει νά έκτελέση τές ύποχρεώσεις αυτού ως ήδύνατο καλύτερον.

Αι ιστορικαι ιδέαι του κ. Μάρκερσων ήσαν τόσον συγκεχυμένοι, όσον και αι επιστημονικαι. Έφαινετο άναπαράσιτος ύπερ τίνος εθνότητος νά κλήρη, καθιδύνετο δέ επί τή ιδέα ότι ήδύνατο, διά του ζωγράφου, νά επιβάλη εις τους προγόνους αυτού κατά βούλησιν εθνότητα και τίτλους ήφφρασιτικούς. Ο Μάρκελλος παρετήρησεν αυτόν ότι τό όνομα αυτού δέν ήτο δυνατόν νά θεωρηθ ή ως Ισπανικόν, (ο Μάρκερσων είχαν άδυναμίαν όπέρ των ήματισμών τής Ισπανίας), ούτε ως γαλλικόν, έπομένως συνάβουλευν αυτόν νά έμμένη εις τήν εθνότητα πολίτου τής Αγγλίας, ένθα οι ήματισμοί, κατά τές διαφόρους περιόδους των σταυροφοριών, του Έρρίκου II' και των Στουαρτών δέν ήσαν άμειροί χήριτος. Έν ανάγκη ήδύνατο νά αναμείξη ήματισμούς και άλλων χωρών διά των γυναικείων εικόνων. Ο,τι όμως έμενεν άόριστον εν τή ιστορία των εύγενών προγόνων του Μάρκερσων ήν ή έποχή τής μεταναστεύσεως αυτών εις Αμερικήν, αι αίτιαι αυτης και έπομένως ο ήματισμός, δν έδει νά δώση ο Μάρκελλος εις τον πρώτον πρόγονον του Μάρκερσων γενόμενον Αμερικανόν. Αληθώς ειπείν ο πάππος του Κύρου ήτο Ήρλανδός εργαζόμενος επί ήμερομισθίω, αποβιβάσθεις εις Αμερικην κατά τές αρχάς του αιώνας, άνευ ύβολού, άλλ' όστις τούναντιον έκέντητο μεγάλην πείραν ως προς τήν χρήσιν του ούισκυ. Ο Μάρκερσων όμως ήθελε τον αρχικόν αυτού πρόγονον ως άνθρωπον καταλιπόντα τήν πατρίδα αυτού δι' ύψηλους και εύγενεις σκοπούς και άπορμάς, ή πολιτικός, ή θρησκευτικός. Ο Μάρκελος λοιπόν προσέτινε τότε νά ζωγραφίση πρόσωπον όμοιον προς τους υπό τον Κρομβέλλον άρχηγούς, όστος όμως επέμενε θέλιον όπαδόν Έρρίκου του Α'. Ένεκα του ήματισμού, δν έφερον. Έν πάση περιπτώσει δέν ήτο άδύνατον νά κρασταθ ή εικών τις μετέχουσα άμφοτέρων, ήτοι συγκεχυμένης έποχής; Τό σπουδαιότερον ήτο νά ζωγραφισθ ή πρόγονος φέρων μέγαν πύλον κεκοσμημένον διά πτερών, επανωρόριον εξ ολοσηρικού χρυσίζοντος, ύποδήματα μεγάλα, μέγα περιλαίμιον εκ τριχάπτων, κρατών δά μεγάλην ράβδον άνά χείρας. Ο Μάρκερσων είχε παρατηρήσει που εικόνα τιοιούτου είδους έξωγραφισμένην υπό του Βέν Δύκ ή του Ραφαήλου, ή όποία έφαινετο αυτόν άξία νά κοσμήτη τήν αΐθουσαν αυτού.

Ο Μάρκελλος ήρξατο εκ του άπό των σταυροφοριών προγόνου,

ήτις ήτο εύχεροστάτη εργασία, διότι μεταξύ των ραζών, άπερ εκόμισεν εκ Παρισίων, υπήρχε πλήρης ήματισμός τής έποχής εκείνης, έπομένως δέν είχαν άλλ' ή νά ενθύση δι' αυτης τό άνδρείκελον αυτού και νά ζωγραφίση. Δύο ύφθαλμοί διαπεραστικοί και τό έπίλοιπον μέρος του προσώπου εν σκιή, συνεπεία τής προμετωπίδος του κρόνου, ζωηρά τινα χρώματα επί του όπλισμού, ταύτα μόνον ήρεσαν όπως παρουσίση ένα πρόγονον, καθώς πρέπει. Ολίγη κύβος ξυλανθράπων ριπτομένα επί τής εικόνας θα παρεΐχεν αυτή όλην τήν χροιάν αρχαιότητος.

Αι ώραι τής εργασίας παρήχοντο ταχέως, ή αΐθουσα άπετέλει λαμπρόν εργαστήριον και διά τή έργα άπερ ούτως εξετέλει δέν είχε νά φοβήται τήν παρουσίαν συγγενών και φίλων πληκτικών, εκάστου ιδίαν εκφέροντος γνώμην, όπερ άποτελεί τό φόβητον ζωγράφου. Δυσανεχέται όμως κατά τές ώρας τής αναπαύσεως αυτού, πρό πάντων τήν έσπέραν. Κατά συνέπειαν ο Μάρκελλος περιεπάτει πολύ, κυρίως εν τώ παραδείσω, όστις ήτο άπέραντος και πικρότατος, ως επί τό πολύ δυσθύνετο προς τον ποταμόν, όπου έθαύμαζε τήν δύσιν του ήλιου, Ουμασίαν εν τή χώρα εκείνη, ένθα ή άτμόσφαιρα είναι τόσον καθάρη. Παρετήρει τον έξαίστον ποταμόν, όστις εν τώ μέρει εκείνω έρρεεν άνά μέσον δύο όχθών, ών ή μία ήτο κατάφυτος και χαρίεσσα, ή δ' άλλη άπετελείτο εκ γιγαντώδους βράχου αποτόμως κατερχομένου εις τον ποταμόν. Ο Μάρκελλος εν τώ μεταξύ θαυμάζων τό ώρατον εκείνο τοπίον, άρεσκόμενος εις τήν σιγήν του δάσους και άναπνέων τήν ζωογόνον άβραν του φθινοπώρου, όπερ άποτελεί τήν λαμπροτέρα άραν του έτους εν ταις Ήνωμέναις Πολιτείαις, ήσθάνθη τό πρώτον εν τώ βίω αυτού μελαγχολίαν και Ολιψίν. Μέχρι τής στιγμής εκείνης εύρέθη μεταξύ συναδέλφων, εν τώ μέσω του θορύβου μεγαλοπόλεως. Ή άπόλυτος όμως άπομόνωσις αυτού και ή εν τώ άπερήντω πύργω έπικρατούσα νεκρική σιγή προύξένουν αυτόν νοσταλγίαν.

Μη δυνάμενος πλέον νά υποφέρει ήρξατο νά διαφεύγη επί τινας ήμέρας άπερχόμενος εις Νέαν Υόρκην, ένθα δέν έγνώριζεν ούδέναι. Ή άπομόνωσις εν μέσω αυτού τούτου του πλήθους έφάνη αυτόν άπεχθεστέρα τής εν τώ πύργω. Δέν είχε λοιπόν άλλο νά πράξη άλλ' ή νά εργασθ ή λυσσώδως και ν' άποτελειώση τους προγόνους όσον ήδύνατο ταχέως. Ευτυχώς δι' αυτόν ήτο πεπρωκισμένος δι' εκτάκτου εύχερσίας, και ταχέως είθίσθη εις τό είδος εκείνος τής ζωγραφικής. Οτι όμως έστενοχώρει αυτόν ήν ή έλλειψις προτύπων. Έλαθε τον κηπουρόν, άλλ' ήτο άδέξιος και δύσμορφος. Έπομένως ήναγκάσθη νά περιαιρισθ εις σχέδια επί χάρτου ύπάρχοντα, εις φωτογραφήματα και εις άντιγραφάς παλαιών εικόνων, μετέτρεπε δέ και έτακτοποίη τήν εργασίαν αυτού άναλόγως του άντικειμένου, όπερ επεθύμει νά παραστήση. Αι εικόνας όμως των διαφόρων ζωγράφων συνετέλουν κατά πολύ εις τήν νεκρανύστασιν ταύτην των προγόνων του Κύρου Μάρκερσων.

Ο Μάρκελλος υπερεπήδησε γενεάς τινας όπως φύση ταχύτερον εις τήν του επί Στουαρτών προγόνου. Ο ήματισμός, δν είχε φέραι, διατηρείτο εν καλή καταστάσει, έδοκίμασεν αυτόν έφ' έαυτού, παρετήρησεν ότι ήτο κομψότατος υπό τον άμειροσμέν εκείνον, έτοποθέτησε μέγαν καθρέπτην εις άνάλογον μέρος και ούτως ήδυνάθη νά χρησιμεύση ως πρότυπον αυτός εις έαυτόν. Τούτο ήτο βεβαίως μάλλον ένδιαφέρον ή νά ζωγραφίση προγόνους άορίστους υπό ύπλισμούς μεσαιωνικούς, τοιουτοτρόπως έφάνη αυτόν ότι είργάζετο μάλλον κατά τές ύπαγορεύσεις τής τέχνης.

(Ακολουθεί).

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ  
ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.